Nr. 89. **Środa 17. Kwietnia 1872.** **Rok 62.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr, na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr, na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo. dla cało i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ całorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Najjaśniejsza Pani raczyła najwyższem postanowieniem z 16. kwietnia b. r. mianować hrabinę Różę z domu hr. Wallis Bolesta-Koziebrodzką damą pałacową.

J. Ex. minister sprawiedliwości przeniósł na własne żądanie radców sądu krajowego Ferdynanda Kisel w Tarnopolu, Karola Kamieńskiego w Samborze, Franciszka Brzechowskiego w Przemyślu i Józefa Jasińskiego w Złoczowie w tym samym charakterze do sądu krajowego we Lwowie

---

J. Ex. minister sprawiedliwości mianował radcami sądu krajowego w okręgu lwowskiego wyższego sądu krajowego sędziów powiatowych: Edwarda Wesołowskiego w Kopeczyńcach dla Złoczowa, Karola Willaume w Kulikowie dla Tarnopola, Ludwika Majewskiego w Komarnie dla Sambora i Romana Lewickiego w Winnikach dla Złoczowa a w końcu kapitana-audytora Huberta Freyberger we Lwowie dla Przemyśla.

J. Ex. minister sprawiedliwości mianował auskultanta Franciszka Ksawerego Asłanowicza adjunktem sądu powiatowego w Lisku.

Ministerstwo skarbu mianowało koncypistę Dra Kornela Szuszkiewicza prowizorycznym adjunktem przy Prokuratoryi skarbowej we Lwowie.

We Lwowie dnia 14. kwietnia 1872.

Gmina Woli przemykowskiej starostwa bocheńskiego postanowiła założyć w Woli przemykowskiej szkołę trywialną i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1. Postawić na gruncie gminnym pod l. kat. 1316 budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie, tudzież dać grunt na ogród przy szkole obszaru jednego morga, z którego przypadające podatki płacić będzie gmina.

2. Posprawiać potrzebne dla szkoły urządzenie i utrzymywać go w dobrym stanie.

3. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi płacę roczną w kwartalnych ratach z góry w kwocie sto pięćdziesiąt sześć (156) złr w. a. oraz własnym kosztem utrzymywać stróża do usługi szkolnej i na utrzymanie tegoż wypłacać nauczycielowi rocznie sześć (6) złr. w. a.

4. Dostarczać dla szkoły potrzebny opał w ilości dwu (2) sągów drzewa.

5. Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie sześć (6) złr. na ręce nauczyciela.

Do powyższej dotacyi zobowiązał się wielebny ks Franciszek Wolf rz. kat. proboszcz w Zaborowiu deklaracyą z dnia 6. lutego 1872 dodawać rocznie na premia dla dzieci kwotę pięć (5) złr, zaś W. p. Oswald Lebowski właściciel obszaru dworskiego zobowiązał się deklaracyą z dnia 27. maja 1867 oddać na wieczny fundusz na utrzymanie nauczyciela w Woli przemykowskiej z gruntu dworskiego w łanie Stadło, cztery morgi 362 □ sążni do liczb katast. 1152, 1153, 1154, 1155 i 1156 z którego podatki opłacać będzie gminie. Nadto obowiązał się p Oswald Lebowski dostarczać dla szkoły rocznie dwa sągi drzewa opałowego.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła gmina sobie wspólnie z właścicielem obszaru dworskiego p. Oswaldem Lebowskim i jego sukcesorami, jak długo dobra Woli przemykowskiej w posiadaniu rodziny Lebowskich zostawać będą, poczem prawo prezentowania nauczyciela wykonywać będzie gmina wspólnie z każdoczesnym proboszczem Zaborowia.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej, podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 31. marca 1872

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Zaraz po otrzymaniu wiadomości o zaręczynach J. C. W. najdostojniejszej arcyksiężniczki Gizeli, cesarz i cesarzowa rosyjscy wysłali w drodze telegraficznej z Liwadii bardzo serdeczne gratulacye, na które według doniesienia peszteńskiego korespondenta „Fremdenblattu“ Najjaśniejszy Pan. odpowiedział telegramem.

— „Wiener Abendpost“ pisze: „W ostatnich dniach dużo pisano o oświadczeniu księcia Karola Schwarzenberga, w którem mieścił się brak uszanowania dla tronu. Dziennik pragski „Politik“ z 14 b. m. upoważniony został przez księcia do oświadczenia, że „wiadomość ta jest tylko tendencyjnem zmyśleniem“ Biorąc zaprzeczenie to z zadowoleniem do wiadomości, musimy wyrazić nasze ubolewanie z powodu, że pogłoska ta wywołała wycieczki dziennikarskie na dostojny dom Schwarzenbergów, który zawsze był wiernym cesarzowi i państwu a wydał mężów stanu i bohaterów, którzy położyli nieśmiertelne zasługi około tronu i ojczyzny.“

Peszt. Dnia 13. b. m. Najjaśniejszy Pan i Najjaśniejsza Pani przyjmowali deputacyę izby wyższej sejmu węgierskiego, która przybyła z gratulacyami z powodu zaręczyn J. C. W. najdostojniejszej arcyksiężniczki Gizeli z najdostojniejszym księciem Leopoldem.

Najjaśniejszy Pan przemówił do deputacyi temi słowy: „Z radością widzę zawsze koło Siebie reprezentantów magnatów Węgier a szczególnie w tej chwili, gdy gorącemi słowy dajecie Panowie wyraz waszym uczuciom z powodu zaręczyn Mojej ukochanej córki. Moje troski i radości dzielę tylko z Mojemi ukochanemi ludami i Moją rodziną a patrząc zawsze z zadowoleniem na gorliwą pomoc wiernych magnatów przy Moich staraniach około dobra ukochanych ludów, czuję w Mojem ojcowskiem sercu nadzwyczajną radość słysząc wyraz gorących życzeń Panów w chwili, gdy Moja rodzina obchodzi radośny wypadek, który wspólnem błaganiem oddajemy opiece Boskiej. Jestem silnie przeświadczony, że magnatów Węgier widzieć będę zawsze około tronu i Mojego domu przejętych uczuciami wiernego przywiązania i patryotycznego obowiązku i w tem przekonaniu radośnem składam Panom i tym, którzy Was wysłali Moje podziękowanie z wyrazem Mojej niezmiennej królewskiej łaski.“

Następnie przemówiła Najjaśniejsza Pani do deputacyi temi słowy:

„Z radością przyjmuję życzenia magnatów Węgier i dziękuję Panom szczerze za ich wyrazy. Podziękowanie to wraz z Mojem serdecznem pozdrowieniem powtórzcie Panowie tym którzy Was wysłali i powiedźcie im, że gorące życzenia dzisiaj przez was objawione pozostaną dla Mojego macierzyńskiego serca i dla Mojej, ukochanej córki miłem wspomnieniem. Uważam Wasze życzenia za dobrą wróżbę dla szczęścia Mojej córki którego Jej wszyscy życzymy w przyszłych kolejach życia. Oby Opatrzność Boska ziściła te wspólne życzenia nasze.“

Następnie przedstawiła się Najjaśniejszemu Panu deputacya izby niższej sejmu węgierskiego. Na przemowę prezydenta Somssich odpowiedział Najjaśniejszy Pan w sposób następujący:

„Z radością witam deputacyę węgierskiej izby deputowanych, gdyż członkom tejże wypadek tak bardzo Moją rodzinę obchodzący nastręcza sposobność do okazania wierności i przywiązania do tronu i Mojego domu. Przyjmcie Panowie za to Moje uznanie a za złożone życzenia Moje szczere podziękowanie. W wyrazie tych uczuć widzę cenną rękojmię wzmocnienia nierozerwalnych węzłów miłości łączących Mię z Mojemi ludami. Błagając Boga o błogosławieństwo dla świętego związku, który Moja córka zawrzeć zamyśla prosimy Go zarazem by utrzymywał i nadal serdeczne stosunki łączące Mię i Moją rodzinę na zawsze z ludami Mojego ukochanego królestwa węgierskiego. Tym którzy Was wysłali zasyłam Moje serdeczne podziękowanie i zapewnijcie ich Panowie o Mojej niezmiennej łasce królewskiej.“

Najjaśniejsza Pani przemówiła do tej deputacyi następującemi słowy:

„Szczerze przeświadczona o serdecznem współczuciu, jakie naród węgierski okazuje przy wszystkich zdarzeniach dotyczących Mojej rodziny, uczułam radość w Mojem sercu macierzyńskiem, gdy usłyszałam od Was także i przy tej sposobności wyrazy tego współczucia. Przykrą chwilę pożegnania z Moją ukochaną córką osłodzą Mi życzenia, z jakiemi Ja i cały kraj Ją żegna a dla których ziszczenia wspólnie błagamy Boga o błogosławieństwo i patronkę Naszej ojczyzny o opiekę. Składam jeszcze raz Moje podziękowanie, które powtórzcie Panowie wraz z Mojem serdecznem podziękowaniem tym, którzy Was wysłali.“

Berlin. Na posiedzeniu parlamentu z 12. b. m., na którem obecnymi byli książe Bismarck i prezydent Delbrück, oświadczył nasamprzód p. Beningsen, że przyjmuje wybór na drugiego wicemarszałka. Po zawiadomieniu następnie sejmu o wyborach sekretarzy, wezwał marszałek posłów, ażeby przez powstanie uczcili pamięć zmarłych członków parlamentu panów Greil i hrabiego Strachwitza poczem wybrano komisyą petycyjną składającą się z 28 członków. Na wniosek czwartego wydziału zawieszono wybór posła Strecke i postanowiono na wniosek posła Mallinckrodta przesłać żądanie do kanclerstwa o wytoczenie śledztwa sądo-

---

Wystawa powszechna r. 1873 w Wiedniu

VIII.

Program szczegółowy.

(Ciąg dalszy.)

Międzynarodowa wystawa bydła, owiec, kóz. osłów, mułów i trzody chlewnej.

§. 1. Wystawa bydła, owiec, trzody chlewnej, kóz, osłów i mułów otwartą zostanie 31. maja rano a zamkniętą 9 czerwca wieczorem.

§. 2. Ustawienie zwierząt na placu wystawy rozpoczyna się 27. a skończyć się musi 31. maja o godzinie 8 rano.

Po wystawie od 10. do 12. czerwca bydło ma być uprzątnięte z wystawy.

§ 3. Udział wystawców ma być zapowiedziany za pomocą podanego formularza za granicą u komisyi zagranicznych a w monarchii austryacko węgierskiej przed komisyami wystawowemi albo królewsko węgierską komisyą.

Blankiety tego formularza w niemieckim języku udziela bezpłatnie cesarska komisya we Wiedniu.

§. 4. Udział wystawców zapowiedziany być musi najdalej do 28. lutego 1873 u jeneralnego dyrektora we Wiedniu.

§ 5. Bydło przeznaczone na wystawę wpuszczone tam zostanie tylko po okazaniu świadectwa zdrowia wystawionego przez władze miejscowe. Na placu wystawy zbada stan zdrowia ponownie komisya sanitarna

§ 6. Na placu wystawy bydło umieszczone zostanie w osobnych miejscach pokrytych.

§. 7. Za każde miejsce płaci się za cały czas wystawy razem z dniami przeznaczonemi do przypędzenia i uprzątnienia bydła 6 złr. w. a.

Na jednem takiem miejscu ustawić można: jednę sztukę bydła, jednego muła, jednego osła, 1 albo 2 kozły, 1–4 owiec, 1 albo 2 wieprze, 1–4 świnie.

Opłata za miejsce uiszczoną być musi w połowie przy zapowiedzeniu przesyłki a w druglej połowie przy przybyciu zwierząt na plac wystawy. Jeżeli zwierzęta zapowiedziane nie nadejdą na wystawę połowa uiszczonej taksy idzie na korzyść funduszu wystawy.

§. 8 Rządom i osobom prywatnym wolno urządzić na własne koszta osobne budynki na wystawę zwierząt. Za plac na ten budynek zapłacić muszą po 3 złr. od każdego metra kwadratowego. Plac ten musi być zamówiony najdalej do końca stycznia 1873.

§. 9. Wystawcy sami troszczyć się mają o żywienie i usługę około zwierząt wystawionych.

Na placu wystawy sprzedawaną będzie po stałych cenach pasza dobrego gatunku i słoma.

§. 10. Zwierzęta ustawione będą podług krajów i celów hodowania a następnie według ras i gatunków.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

wego przeciwko radzcy konsystoryalnemu, który w nielegalny sposób na wybór wpływać usiłował. Bez rozpraw zgodził się parlament na zastósowanie do Niemiec traktatów konsularnych, zawartych przez związek północno niemiecki z Hiszpanią i Włochami i przyjął również po krótkiej szczegółowej dyskusyi, w której udział brali posłowie Schleiden i Kapp a ze strony związkowej, radca legacyjny König, w drugiem czytaniu konwencyę konsularną ze Stanami Zjednoczonemi Ameryki.

Według „Deutsche Reichs Correspondenz" poseł Lasker w skutek prac parlamentarnych, którym oddawał się nad siły a z największem zamiłowaniem, nie zdolny jest czynnego w rozprawach parlamentu brać udziału.

Petersburg. Czytamy w „Köln. Ztg.": „Do sejmu finlandzkiego nadeszło 192 petycyi. Wielką ich część załatwiono już lecz odrzucono petycyę domagającą się utworzenia katedry dla języka szwedzkiego na uniwersytecie w Helsingfors; dalej petycyę o przesiedleniu i równouprawnieniu żydów w prowincyach nadbałtyckich. Za obydwoma temi petycyami przemawiali i głosowali posłowie z kuryi miejskiej, posłowie zaś z kuryi wiejskiej, którzy mają znaczną większość w tym sejmie, głosowali jak jeden mąż przeciw petycyom. Wniesiono także do izby petycyę, domagającą się udziału urzędników stanowych przy układaniu budżetu; marszałek krajowy oświadczył, iż domaganie się to sprzeciwia się ustawom i wykreślił ten przedmiot mimo głośnego protestu ze stron wielu deputowanych z porządku dziennego."

Paryż. „Köln. Ztg." otrzymała pod d. 12. bm. następującą korespondencyę z Paryża: „Dowiaduję się z pewnego źródła — pisze korespondent — że zgromadzenie narodowe wybrało przed feryami parlamentarnemi sprawozdawcę w sprawie konwencyi pocztowej z Niemcami pomimo tego, iż deputowany Chandordy miał się bardzo energicznie temu sprzeciwiać. — Recepcye u rzędowe prezydenta republiki francuskiej w pałacu elizejskim sprawiają dużo kłopotów członkom komisyi nieustającej zasiadających na prawej stronie w zgromadzeniu narodowem. Ogólnie opiewające zaproszenia były powodem wielu nieporozumień. Na wieczór po niedziałkowy otrzymali zaproszenie członkowie ciała dyplomatycznego z rodzinami. Dwaj członkowie ciała dyplomatycznego poseł belgijski Beyens i poseł duński Moltke-Hoitfeld czują się tem obrażeni, iż małżonki ich nie otrzymały osobnego zaproszenia na wieczór. Pochodzi to prawdopodobnie ztąd, iż panie te w nader ścisłych zostawały stosunkach z cesarzową Eugenią. Na dzisiejszy obiad zaproszeni są jenerałoi wikaryusze arcybiskupa paryskiego dalej pierwszy prezydent, jeneralny prokurator i trzej radcy trybunału kasacyjnego; prezydent rady stanu, jeneralny prokurator i jeneralni adwokaci trybunału kasacyjnego, notaryusze Duclox i Lebert i jeneralny sekretarz ministerstwa sprawiedliwości. Po obiedzie udzielał Thiers posłuchanie; między innemi widziano tam lorda Lyonsa, dr. Kerna posła szwajcarskiego, jenerała Landmirault, ambasadora rosyjskiego, austryackiego, posła duńskiego i kilku deputowanych zgromadzenia narodowego. Thiers miał na sobie wielką wstęgę legii honorowej i długo rozmawiał z ambasadorem angielskim lordem Lyons. Pani Thiers i jej siostra panna Dosne były czarno ubrane. O godzinie pół do dwunastej odjechał prezydent republiki francuskiej do Wersalu. — W ministerstwie spraw zagranicznych odbyła się wczoraj konferencya pełnomocników Brazylii, Włoch, Danii i Portugalii pod przewodnictwem francuskiego ministra spraw zagranicznych hr. Remusata. Przedmiotem tej konferencyi było poprowadzenie międzynarodowego telegrafu podmorskiego, któryby łączył Portugalię, Brazylię i Indye Zachodnie. Rząd francuski zakazał jak najostrzej wysyłanie szyfrowanych depesz telegraficznych."

— Sesye rad jeneralnych jeśli mogą zajmowac, to tylko dla tego, że tak tu jak i w zgromadzeniu narodowem odnowiły się nieporozumienia między liberalnymi a ultramontanami. Główna rzecz obraca się około kwestyi przymusowej nauki. Kilkanaście rad jeneralnych powzięło uchwałę, aby odnowić w październiku r. 1871 przedłożone wotum o wprowadzenie przymusowej nauki. Inne domagają się wyczerpującego programu szkół ludowych, inne zaś, w których przeważa żywioł legitymistyczny, widocznie mają się na baczności, aby nie poruszyć tej kwestyi, i czynią co mogą, aby ją przewlec jak najdłużej. Bonapartyści zachowują się na tem polu neutralnie, niemniej Orleaniści. Za przymusowem nauczaniem są bezwzględnie republikanie, którzy w radach jeneralnych najsilniejszy stanowią zastęp. Tak n. p. uchwalono jednogłośnie w północnym departamencie, aby dzieciom niżej lat 11, a nieposiadającym wykształcenia elementarnego, nie pozwalać pracować po warsztatach i fabrykach. W Allier i Ardenach oświadczono się również za przymusowemi a bezpłatnemi szkołami.

Wiele rad przemawia za obowiązkową służbą wojskową, inne protestują przeciw wprowadzeniu paszportów, jako rozporządzeniu niekonstytucyjnemu i praktykowanemu dotąd jedynie w cesarstwie rosyjskiem.

— Dziennik paryski „Temps" donosi, iż wkrótce wyjdzie tłumaczenie szkiców z podróży, które naczelny dowódzca armii niemieckiej podczas swego pobytu w Turcyi i Małej Azyi pisał, pod tytułem: „Letres du Marechal de Moltke sur l'Orient" („Z listy marszałka Moltke o Wschodzie.") Dzieło to wyszło po raz pierwszy w Berlinie r. 1841. „Temps" zwraca uwagę publiczności francuskiej na to dzieło i dodajo, iż prawdopodobnie nie ma książki, któraby o tych krajach dokładniejsze dawała wyobrażenie jak dzieło marszałka Moltke; wojskowi francuscy powinni szczególnie dobrze przestudyować te szkice.

Bukareszt. Odroczenie izby rumuńskiej powoduje wiele dzienników do zobrazowania tych zmian, jakie w ciągu roku dokonały się w owym kraiku. „Independence" zauważała, że obecnie zamknięcie izby dokonanem zostało wyjątkowym sposobem w najlepszem porozumieniu z rządem i panującym księciem. Usiłowania skrajnego stronnictwa nie zdołały zachwiać solidarności między ministerstwem Kartagiego i większością deputowanych, na czem zyskał kraj nie tylko pod względem spokoju materyalnego, którego tak potrzebował, lecz także pod względem pożytecznych ustaw i poprawnej administracyi. Zachowanie się mocarstw opiekuńczych, było w czasie całego przesilenia, jakie Rumunię nawiedziło ze wszech miar życzliwe, a wieści, jakie ciągle jeszcze obiegają po dziennikach o mniemanej abdykacyi ks. Karola, tem samem tracą wszelką podstawę, Rumunii bowiem nie zagraża już obecnie tego rodzaju przesilenie. „Nord" przypomina, że rok właśnie upływa, jak „Augsburger Allgemeine Zeitung" zamieściła znany list księcia Karola. Od tego czasu położenie zmieniło się nie do poznania a nie potrzeba być optymistą, aby dojść do tego przekonania, że obecna polityczna sytuacya w Rumunii jest trwałą, nie dającą najmniejszych powodów do jakichkolwiek obaw.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Dnia 15. bm. spadła przy budowie domu nowego na dworcu kolei Karola Ludwika, cegła na głowę chroniącego się przed deszczem pod rusztowaniem wyrobnika Szczepana Lobe, wskutek czego tenże ciężko skaleczony został.

Przedwczoraj padł strzał karabinowy z ogrodu p. Kelermanna przy ulicy balonowej i uszkodził komin maszynowy w fabryce sąsiedniej maszyn rolniczych. Według twierdzenia właścicieli szkoda wynosi 300 złr.

(Nieszczęsny wypadek.) W Rabie wyżnej w powiecie Myślenickim znaleziono w rzece Rabie ciało włościanki Maryanny Budziakowej, która przy moczeniu nóg tknięta została apopleksyą

(Pożary.) W miesiącu marcu zgorzały: w powiecie Limanowskim jedna chata włościańska i karczma z budynkami gospodarskiemi wartości 990 złr.; w powiecie Zbarazkim jedna zagroda włościańska wartości 100 złr.; w powiecie Birczańskim jedna zagroda włościańska wartości 300 złr.;

Gospodarstwo, przemysł i handel.

R. Lwów, 15. kwietnia. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej).

W ostatnim tygodniu mieliśmy dnie ciepłe i pogodne, w skutek czego wszędzie już się rozpoczęły roboty w polu. Ceny frachtu są jeszcze stosunkowo wysokie, bo stan dróg krajowych nie odpowiada jeszcze potrzebom komunikacyi.

Ruch w handlu towarowym był normalny. Z Niemiec, Morawy, Czech i Austryi przysłano do Galicyi około 2800 centnarów towarów modnych. Znaczna część tego transportu wysłaną została przez Podwołoczyska do Odessy. — Handel rzepakiem nie ożywił się, bo popyt był słaby. Za centnar płacono 14—15 złr. Handel olejem rzepakowym jest także zaniedbany. Za centnar płacono 26—27 złr. Zamówienia z dostawą w późniejszych terminach ustały. — Cena spirytusu nie spada pomimo zmniejszonej konsumcyi. Zapasy spirytusu są już małe. Za stopień płacono 60—61 ct. Zamówienia z dostawą w późniejszych terminach ustały. — Ceny cukru, którego przywóz z Morawy wynosił około 1800 centnarów, ustaliły się. Około 400 centnarów cukru wysłano do Księstw naddunajskich Za centnar cukru rafinowanego płacono we Lwowie 31—33 złr. — Popyt na szmaty był ożywiony, ale zapasy były małe i z tego powodu ceny szły w górę. Za centnar szmat średniego gatunku płacono 7 złr. — Wywóz masła i jaj do Prus był w ostatnich ośmiu dniach ożywiony. — Dla sąsiednich zachodnich kolei żelaznych wysłano znaczną ilość progów kolejowych po wysokiej cenie. Handel budulcem jest zaniedbany.

Ruch w handlu zbożowym nie był bardzo ożywiony w ostatnich ośmiu dniach. Jakkolwiek pogoda sprzyja robotom w polu a stan zasiewów ozimych obudza świetne nadzieje, mimo to przecież ceny zboża idą w górę na targach zagranicznych. Powodem tego objawu jest oczywiście wyczerpanie zapasów. I w Galicyi nastąpiłaby może niekorzystna zmiana ceny zboża, gdyby amerykańskie zboże nie było zasiliło niedostatecznych zapasów w innych krajach Europy. Doświadczenie uczy, że zbiory w austryacko-węgierskiej monarchii przeceniano dotychczas, gdy tymczasem zbiory w innych krajach rolniczych zanadto lekceważono. Z tego powodu następują w handlu tak nieprzewidziane zwroty Obecnie np. nadeszły transporty jęczmienia ze Szczecina aż do Bochni i Słotwiny. Zapasy jęczmienia wyczerpały się i z tego powodu wszystkie większe młyny parowe zaopatrują się w jęczmień rosyjski. W ostatnim tygodniu przywieziono w celu dalszego transportowania: do Podwołoczysk około 10.000 centnarów zboża, do Tarnopola około 12.000 centnarów, do Czerniowiec około 14000 centnarów. Wywóz zboża do Prus ustał zupełnie a zapasy wysłane w ostatnich ośmiu dniach przeznaczone były na pokrycie dawniejszych zamówień.

Na targach zamiejscowych ceny były następujące: Bochnia: pszenica 190 ℔ 11 złr., żyto 180 ℔ 8 złr. 75 c., jęczmień 158 ℔ 8 złr., owies 112 ℔ 4 złr. Ceny były stałe chociaż popyt był wcale słaby. Tarnów: pszenica 190 ℔ 11 złr. 75 c., żyto 180 ℔ 8 złr. 75 c., jeczmień 158 ℔ 8 złr., owies 112 3 złr. 80 c. Ceny były stałe. Dębica: pszenica 190 ℔ 11 złr. 20 c., żyto 180 ℔ 9 złr. 50 c., jęczmień 158 ℔ 8 złr. 50 c., owies 112 ℔ 4 złr. Ruch był bardzo słaby. Przemyśl: pszenica 190 ℔ 11 złr. 25 c., żyto 180 ℔ 7 złr.—7 złr. 35 c., jęczmień 158 ℔ 6 złr.—6 złr. 30 c., owies 112 ℔ 4 złr. 75 c.—5 złr. Ceny były wprawdzie stałe, ale handel popadł w stagnacyę Brody: pszenica 190 ℔ 7 złr. 50 c—8 złr. 50 c, żyto 180 ℔ 5 złr. 20 c.—5 złr. 40 c., jeczmień 156 ℔ 4 złr. 40 c.—5 złr. owies 112 ℔ 3 złr.—3 złr.—3 złr. 10 c., groch 200 ℔ 7 złr. 40 c.—8 złr. Ceny były stałe, ruch słaby. Tarnopol: pszenica 190 ℔ 9 złr., żyto 180 ℔ 6 złr, jęczmień 158 ℔ 4 złr. 50 c, owies 112 ℔ 3 złr. 10 c. Ruch był słaby.

Bydła rzeźnego i opasowego przywieziono w ostatnim tygodniu koleją lwowsko-czerniowiecką 700 sztuk, które odwieziono zaraz dalej do Oświęcimia. Z tutejszego targu odstawiono na dworzec kolei około 100 wołów.

Ceny targowe w miesiącu marcu 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Sądowa Wisznia zr.	c.	Żydaczów zr.	c.	Żurawno zr.	c.	Rozdoł zr.	c.	Mikołajów zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	25	5	—	5	—	5	—	5	10
„ żyta	4	-	3	75	3	80	4	—	4	8
„ jęczmienia	3	25	—	—	2	60	3	20	3	5
„ owsa	1	95	1	80	1	60	1	50	1	94
„ grochu	5	-	4	50	—	—	4	80	4	95
„ hreczki	3	25	2	50	—	—	2	80	3	50
„ kukurudzy	—	—	4	50	—	—	4	—	5	—
„ ziemniaków	1	80	2	—	—	—	2	—	2	—
Cetnar siana	1	25		80	1	—	1	—	1	86
Sąg drzewa twardego	9	—	8	—	7	80	12	—	9	—
„ „ miękkiego	6	50	7	—	5	80	8	—	7	—
Funt mięsa wołowego	—	16	—	16	—	15	—	16	—	17
Miara wina	—	80	—	—	—	80	—	—	60	—
„ piwa	—	16	—	24	—	—	—	16	—	16
Robotnik z wiktem	—	—	—	—	—	—	—	30	—	30
„ bez wiktu	—	50	—	—	—	—	—	50	—	45

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu".

Buda, 16. kwietnia. N. Pan zamknął sesyę obu Izb sejmu węgierskiego mową tronową. Ta przypomina, że przed trzema laty N. Pan osobiście otworzył sejm węgierski; dalej podnosi tę okoliczność, że obie połowy monarchii załatwiły już równocześnie sprawy dotyczące w ciągu pięciolecia w najlepszem porozumieniu i z dobrym skutkiem. Obecny sejm odpowiedział po części zadanin postawionemu sobie, aby duchowe i materyalne dobro kraju wspomagać przez uporządkowanie sądownictwa i administracyi.

Mowa tronowa przytacza uchwalone ustawy o wykonywaniu władzy sędziowskiej, odpowiedzialności sędziów; kładzie na to nacisk, że organizacya sądów pierwszej instancyi, rozdział sądownictwa od administracyi podniosą publiczne bezpieczeństwo a kredyt utrwalą Uporządkowanie municypiów i gmin na zasadach samorządu oparte, zapewniając dokładne wykonywanie ustaw, sprowadzi zgodę zarządu państwa z administracyą municypalną i gminną.

Mowa tronowa nadmienia dalej o postępującem i ostatecznem uregulowaniu stosunków posiadania, a popieraniu interesów publicznych, podniesieniu dobrobytu przez uchwalone w sejmie odpowiednie ustawy, stosowne do celu użycie znacznie podwyższonych dochodów publicznych dla polepszenia sądownictwa oraz na cele wychowania i cele religijne, o uzupełnieniu kolei żelaznych, przerobieniu kanału Franciszka, podźwignięciu stolicy z pomocą uchwalonych znacznych funduszów.

Mowa tronowa przypomina gotowość uchwalenia kosztów na rozwinięcie instytucyi landwery, poczytuje za dowód wzrostu dobrobytu, że wszystko dało się dokonać bez podwyższenia podatków, bez zaciągania nie produkcyjnych pożyczek, dalej w obec częścią utorowanego, częścią faktycznie wprowadzonego w wykonanie sprowincyalizowania Pogranicza wojskowego, wyraża nadzieję, że nie jest już dalekim czas, gdzie żaden odłam ludności monarchii nie będzie istniał, żeby nie używał praw konstytucyą zastrzeżonych w całej ich pełni.

Mowa tronowa ubolewa, że przez spełznięcie na niczem układów w ostatnim okresie sejmowym, nie mogło przyjść do dokładnego ułożenia ustawy wyborczej, uporządkowania stolicy, tudzież sankcyonowania innych dobra publicznego tyczących się projektów ustawodawczych. Zadaniem będzie przyszłego sejmu doścignąć to, co zostało pominiętem, aby się postarać o zabezpieczenie konstytucyjnych traktowań.

Z państwami zagranicznemi istnieją obecnie dobre stosunki, które każą się z pewnością spodziewać, że wkrótce sejm zwołać się mający na podstawie sankcyonowanych ustaw, rozpoczętą pracę prowadzić dalej będzie wśród błogosławieństwa pokoju.

Gradec 15 kwietnia. Arcyksiążę Ludwik Wiktor przybył tu dziś z Florencyi.

Berlin 15. kwietnia. Na dzisiejszem posiedzeniu parlamentu uchwalono w trzeciem czytaniu konwencye konsularne z Włochami, Hiszpanią i Ameryką północną, tudzież traktat handlowy i żeglugowy z Portugalią.

Paryż, 15. kwietnia. Sesya większej części rad departamentowych zamkniętą została. Prawie wszystkie rady uchwaliły adresy wyrażające zaufanie dla Thiersa; niektóre przemawiały za utrzymaniem repupliki. Dzisiaj w pałacu Elizejskim obiad dyplomatyczny. Szkoła lekarska otwartą została dziś napowrót bez żadnego zajścia (była ona zawieszoną z powodu manifestacyi przeciw profesorowi Delpeau. Red.)

Genewa, 15. kwietnia. Reprezentanci Anglii i Ameryki wręczyli dziś sekretarzowi sądu polubownego pisma swoich rządów, a ten je oddał sędziom polubownym. Sędziowie zgromadzą się dnia 15. czerwca.

Konstantynopol, 15. kwietnia. Wielki mistrz artyleryi Mustafa pasza, mianowany jest ministrem wojny.

TEATR.

Dziś: „**Filiberta**“ Komedya w 3. akta h E. Augier, przekład K. Kaszewskiego. — Zakończy: **Czuła struna**“ Komedya ze śpiewkami w 1. akcie pp. Clairville i Thibout, przekład J. Chęcińskiego.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 „
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — „
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ „ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 „
„ „ „ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

OD EKSPEDYCYI.

Do dzisiejszego numeru dołącza się jako dodatek: „Objaśnienie o warunkach udziału w wystawie powszechnej w Wiedniu r. 1873.“

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu kwietniu 1872

Dnia	Barometer Millimeter 7h	2h	9h	M.	Stopień ciepła wedle Celsiusa 7h	2h	9h	M.	Ciśnienie pary millimetr. 7h	2h	9h	M.	Wilgoć powietrza w % 7h	2h	9h	M.	Stan nieba 0—10 7h	2h	9h	M.	Wiatru kierunek i siła 7h	2h	9h	Ozonometer 0—10 7h	2h	9h	M.	Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
13	739 21	736·30	732 75	736 09	6·5	16 8	11·6	11·63	5 5	5·7	6 0	5 73	76	41	60	59 0	1	1	3	1·7	O 1	S 1	S 1	4	5	5	4·7	—
14	732 11	730·21	729.82	730 71	8·6	11·9	7·1	9·20	6·1	4 4	4 9	5·13	74	43	65	60·7	9	9	8	8·7	W 3	W 4	W 3	6	5	5	5·3	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
					Złote austryackie			
D. 16. kwietnia Południowy.								
Akc gal. kol. żel. K L. a diwid.	—	—	—	—	2 2	75	25	0
„ kol. lwow. czern. Jassy	—	—	—	—	167	—	1 8	—
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	—		—	—	16	50	68	—
„ papiery czerl. po 200 zł w. a.	—		—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	68	—	7	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a.			—	—	83	—	8	[illegible]
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.					75	—	75	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	0	90	—
Gal. zakł. kred. włośc.	—				92	—	92	75
Oblig. indemn. gal.		—			76	—	76	75
„ W. Ks. Krak.	—	—			—		—	
„ Księstwa Bukowiny	—	—			—	—	—	—
Poż głod r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol gal K. L I. Em.	—	—			—	—	—	—
„ „ „ „ II.	—	—	—	—	—		—	—
„ kolei lwow. czerniow. I Em	—	—	—	—			—	
„ „ „ II.	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—		19		27
„ cesarski	—		—	—		22		40
Napoleondor		—	—	—	8	79	8	88
Pół imperyał rosyjski	—	—	—		8	90	9	5
Rubel srebrny rosyjski		—	—	—	1	68	1	78
„ papierowy „	—	—	—	—	1	0¼	1	51½
Bank. pol. za 100 zł pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe		—	—	—		64½	1	66
Srebro	—	—			109	50	110	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 13. kwietnia 1872

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

	Za 100 zł pien.	towar
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69 85	69 75
od kwietnia do października po 5%	69 75	69 85
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	316.—	317.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	314.—	315.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	—.—	—.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	101.50	101 75
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	121 —	122 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	147.50	148 —
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	24 —

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	96.50	97.—
Bukowiny	74.75	75 2
Galicyi	75.75	76.—
Niższej Austryi	94.—	95.—
Siedmiogrodu	77 —	77.50
Węgier	81.80	82 20
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 60%	302 —	303.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	337 50	338 —
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	972.—	975.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 50%	—.—	—.—
Banku narodowego	827.—	828 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	611	613 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	248 —	248 0
Poł. kolej po 1000 zł. w. a.	228 0	239
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	264 —	264 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	166 —	167 —
Tow. kolei żel. pań. tow. po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	38 .—	381 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	200.50	201.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—.—	—.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	105.50	106
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	72.—	74 —
„ „ „ po 5%	85.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	89.30	89 70
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	92 25	92 50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los po 5%	91 20	91 40
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.25	90 75
„ „ renta, po 6%	—	— —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89 75	9 .—
„ „ „ w. a.	85 50	86 —
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	101 75	102 25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	—.—	101 —
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy.

	(za sztukę)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	184 50	185 50
Clarego po 40 zł. m. k.	36 —	38.
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99 75	100 25
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.50	17.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	32 —	32.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	28.50	29.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	—.—	—.—
Salma po 40 zł. m. k.	41.50	42 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25 —	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58 —	59 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23 50	24.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	23 50	24.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	93.—	93 —
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	93.10	93 16
Hamburg za 100 M. B.	81.40	81.50
Londyn za 10 ft. szt.	110.40	110 50
Paryż za 100 fr.	43.40	43 45

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5 28	5.29
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.81½	8 82
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.	—.—
Srebro	108.—	108.25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 16. kwietnia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w bauknotach	63	80
„ „ w srebrze	70	—
Losy z 1860 roku	101	75
Akcye banku wiedeńskiego	828	—
„ „ kredytowego	334	—
Londyn 10 funtów szterlingów	110	50
Srebro	108	35
Napoleondor	8	82½
Dukat	5	30

DZIENNIK URZĘDOWY.

(910 3 3) **Ogłoszenie.**

Nr. 4200 C. k. sąd powiatowy w Busku podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie ugodą sądową z dnia 7. czerwca 1869 L. 2454 przez małż. Łukasza i Agnieszkę Gilewiczów przeciw małżonkom Wasylowi i Ewie Iwanciów wywalczonej pretensyi w ilości 46 złr. w. a. wraz z kosztami sądowemi w ilości 2 złr. w. a., egzekucyjna w ilości 1 złr., 4 złr, 7 złr. 20 ct w. a i licytacyjnemi w ilości 10 złr. 34 ct. w. a, odbędzie się w kancelaryi tutejszego sądu w trzech terminach, a to dnia 21. maja 1872, dnia 28. maja 1872, dnia 10 czerwca 1872 w drodze publicznej licytacyi egzekucyjna przedaż realności w Uciszkowie pod Nr. k. 65 położonej, do dłużników Wasyla i Ewy Iwanciów należącej, ciała tabularnego niestanowiącej — pod następującemi warunkami:

1. Jako cena wywoławcza ustanawia się cena szacunkowa w ilości 91 złr. w. a. ustanowiona.

2. Chęć kupienia mający obowiązany jest do rąk komisyi licytacyjnej tytułem wadyum 20 złr. w. a. złożyć.

3. W pierwszych dwóch terminach realność objekt egzekucyi stanowiąca, może być li tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, w trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedana.

4. Najwyższą cenę ofiarujący staje się kupicielem rzeczonej realności. Wadyum przez niego złożone zostanie a konto ceny kupna zatrzymane, a inne wadya będą natychmiast zwrócone.

5. W przeciągu 14 dni po uzyskaniu prawomocności uchwały akt licytacyjny zatwierdzającej obowiązany będzie kupiciel resztującą ilość ceny kupna po odliczeniu wadyum pozostałą tem pewniej do depozytu tutejszo sądowego złożyć — o ile wrazie zwłoki on jako kontrakt łomny zostanie uznany i na jego koszta i niebezpieczeństwo nowa licytacyjna przedaż realności rzeczonej w jednym terminie za jakąbądź cenę, azatem także niżej ceny szacunku rozpisaną i przedsięwziętą będzie, a wadyum jego na pokrycie tych kosztów i straty użyte zostanie.

6. Po zapłaceniu całej ceny kupna zostanie kupicielowi dekret właścicielstwa nabytej realności udzielony i on w posiadanie tej realności wprowadzony.

7. Co do przestrzeni, granic i składu realności sprzedać się mającej, odsyłają się kupienia chęć mający do aktu szacunkowego, który w tutejszo sądowej registraturze może być przejrzany.

C. k. sąd powiatowy.

Busk, dnia 7. września 1871.

(945 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7416. Od 20go b. m. kursować będą między Stojanowem a Radziechowem zamiast dotychczasowych poczt pieszych jazdy posłańcze w następującym porządku:

Ze Stojanowa o 9 godz. 30 m. przed poł.
W Radziechowie 10 „ 40 „ „
Z Radziechowa o 4 godz. — m. po południu.
w Stojanowie o 5 „ 9 „ „

Z Radziechowa odchodzi poczta po przybyciu poczty z Brodów, na którą godzinę czeka.

Temi jazdami posłańczemi przesyłać można posyłki wartościowe do 25 funtów wagi.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Od c. k. dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 9. kwietnia 1872.

Kundmachung.

Nr. 7416. Vom 20. l. M. werden statt den bisherigen Fußbothenposten zwischen Stojanów und Radziechów tägliche Bothenfahrten mit nachstehender Cursordnung verkehren:

Von Stojanów um 9 Uhr 30 M. Vormitt.
in Radziechów „ 10 „ 40 „ „
Von Radziechów um 4 Uhr — M. Nachmitt.
in Stojanów „ 5 „ 10 „ „

Von Radziechów erfolgt der Abgang nach Ankunft der Post aus Brody, auf welche eine Stunde zuzuwarten ist

Mit diesen Botheufahrten werden Fahrpostsendungen bis zum Einzelngewichte von 25 Pfund befördert

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der galiz. k. k. Postdirection.

Lemberg, am 9. April 1872.

(951 2—3) **Edykt.**

Nr. 1135 cyw. C. k. sąd powiatowy w Bełzie podaje niniejszem do wiadomości, że uchwałą c. k. sądu krajowego lwowskiego z dnia 27. stycznia 1872 L. 57919 małżonkowie Iwan i Nastia Petryszyn gospodarze ze wsi Waniowa pod Nr. k. 72 za marnotrawców uznani i tymże Iwan Petryszyn (Stefanków) gospodarz waniowski za kuratora nadany został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bełz, dnia 30. marca 1872.

(952 2—3) **Edykt.**

Nr. 1566 cyw. C. k. sąd powiatowy w Bełzie podaje niniejszem do wiadomości, że uchwałą c. k. sądu krajowego lwowskiego z dnia 21. marca 1872 L 15356 opieka nad małoletnim Wojciechem Michałowskim właścicielem gospodarstwa włosciańskiego w Horodyszczu na nieoznaczony czas w myśl §. 251 ust. cyw. przedłużoną została.

Z c. k. sądu powiatowego

Bełz, dnia 9. kwietnia 1872.

(953 2—3) **Edykt**

Nr 1707 cyw. C. k. sąd powiatowy w Gorlicach jako władza nadkuratelarna podaje do publicznej wiadomości, że wskutek uchwały c k. sądu obwodowego w Nowym Sączu dto 6. lutego 1872 L. 303 Jan Majcher gospodarz gruntowy z Biecza za marnotrawcę uznanym i temuż Daniel Cetnarowicz z Biecza za kuratora dodanym został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Gorlice, dnia 5. kwietnia 1872.

(958 2—3) **Edykt.**

Nr. 3879 cyw. C. k sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia niniejszem Samuela Bera Leona, że na podstawie wekslu w Tarnopolu dnia 20. marca 1871 wystawionego, wystawiciel Salamon Hirsch uzyskał przeciw niemu dnia 7. lutego 1872 do L. 1644 nakaz zapłaty sumy 120 złr. z 6% odsetkami od 21. września 1871 bieżącemi i kosztami sądowemi w kwocie 4 złr. 37 ct. w. a.

Gdy miejsce pobytu Samuela Ber Leon nie jest wiadome, przeto ustanowiono mu na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego adwokata Dr. Sternklara, któremu powyższy nakaz zapłaty doręczono.

Tarnopol, dnia 30. marca 1872.

(959 2—3) **Edykt.**

Nr. 65579. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem Walentego Zdzisławskiego i Antoniego Mojsisa których miejsce pobytu nie jest wiadome, lub ich możliwych spadkobierców, że uchwałą z dnia 2. grudnia 1871 L. 65579 dozwolono wydzielenie części z ciała tabularnego pod l. 681¼ i utworzono z nich nowy korpus tabularny pod l. 923¼ i że doręczono tę uchwałę ustanowionemu równocześnie kuratorowi adw. Dr. Hillbrichtowi.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 2. grudnia 1871.

(960 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 4824. C. k. sąd obwodowy tarnowski p. Ludmili Czyżewicz i p. Grzegorzowi Topor Kamińskiemu ewentualnie ich niewiadomym prawonabywcom niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Helena Nowakowska przeciw nim o uznanie wygaśnięcia i wykreślenia ze stanu biernego dóbr Sowina sumy 561 złr. 12 kr. m. k z pn. dnia 12. marca 1872 L. 4824 w tym sądzie wniesła pozew z prośbą o adnotacyę tego sporu i o pomoc sądową prosiła — wskutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 3. maja 1872 o godz. 10 zrana wyznaczonym został.

Ponieważ wymienieni pozwani z życia i miejsca pobytu a ewentualnie ich prawonabywcy z imienia i miejsca pobytu są niewiadomi, ustanowił im tutejszy sąd na ich koszt i niebezpieczeństwo w osobie tutejszego adw. Dr. Forysta ze zastępstwem p. adw. Dr. Tokarza na kuratora, z którym wniesiony spór według ust. cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyli, inaczej z ich opieszałości wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego

Tarnów, dnia 4. kwietnia 1872.

(963 2—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1117 C k. sąd powiatowy w Dębicy podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności kasy sierocińskiej w Dębicy a względnie nieletnej Franciszki Bardan w kwocie 153 złr. 95 ct z większej 200 złr. w. a. z pn. egzekucyjna publiczna sprzedaż ⅔ części realności w Dębicy pod l 86 st. 159 n. położonej na rzecz gminy starozakonnych w Dębicy zaintabulowanych w trzech terminach, na dniu 28. maja, 27. czerwca i 1. sierpnia 1872 za każdą razą o godzinie 10 przed południem przy wywołaniu ceny szacunkowej w kwocie 984 złr. w. a. i za złożeniem wadyum 10% takowej wynoszącego w kancelaryi sądowej się odbędzie.

Przy pierwszym i drugim terminie licytacyjnym rzeczone części realności tylko za lub powyżej ceny szacunkowej, zaś przy trzecim tylko za taką cenę sprzedane zostaną, któraby kwocie wszystkich zaintabulowanych długów odpowiadała.

Gdyby przy trzecim terminie takiej ceny uzyskać nie można było, natenczas do przesłuchania wierzycieli celem ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na dzień 22. sierpnia 1872 o godz. 10 zrana się wyznacza, z tem dołożeniem, że wierzyciele niestawający jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Wyciąg tabularny jak również akt oszacowania w registraturze sądowej przejrzeć można.

O czem się obie strony i wiadomych wierzycieli do rąk własnych, zaś tych, którzyby po dniu 14 marca 1872 r. do tabuli weszli, lub którymby rezolucya niniejsza z jakiejbądź przyczyny albo całkiem nie albo nie w swoim czasie doręczoną być mogła, do rąk ustanowionego kuratora p. Pinkasa Ulmana i w drodze publicznego obwieszczenia zawiadamia.

Dębica, dnia 28. marca 1872.

(974 2—3) **Edykt.**

Nr. 17410. Ze strony c. k. sądu krajowego we Lwowie wzywa się posiadaczy książeczki galic. kasy oszczędności do Nr. 2409 na pierwotną wkładką 750 złr. w. a. wydanej i na imię Pawła Janowskiego i na okaziciela opiewającej, ażeby poszczególnioną książeczkę c. k. sądowi krajowemu w przeciągu 6 miesięcy okazali, w przeciwnym bowiem razie po upływie wzmiankowanego terminu książeczka poszczególniona za amortyzowaną uważaną będzie

C. k. sąd krajowy.

Lwów, dnia 6. kwietnia 1872.

(978 2—3) **Konkurs.**

L. 486-Pr. Przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu jest posada oficyała z płacą roczną 600 zł. połączona opróżnioną.

Podania o takową w dniach 14 do Prezydyum tegoż sądu wniesione być mają.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 13 kwietnia 1872.

(908 3—3) **Edykt.**

Nr. 1464. C. k. sąd obwodowy jako handlowy i wekslowy w Stanisławowie wzywa na prośbę Grzegorza Jakubowicza posiadaczy następujących wekslów sześciu a to:

1. Wekslu z daty Kuty 31. lipca 1871 na 1000 złr. w. a. za jeden miesiąc od daty płatnego w Kutach przez p. Wincentego Osadcę właściciela dóbr w Michowie na Bukowinie akceptowanego.

2. Wekslu z daty Kuty 16 czerwca 1869 na 224 złr w a. za sześć miesięcy od daty płatnego w Kutach przez Iwana Ursuliana właściciela dóbr w Baniłowie wołoskim na Bukowinie akceptowanego.

3. Wekslu z daty Seletin 24. listopada 1870 na 333 złr w. a. ostatniego maja 1871 płatnego w Kutach a przez Juryja Rohaniuka w Seletynie na Bukowinie akceptowanego.

4. Wekslu z daty Selatyn dnia 15. maja 1871 na 100 złr. w. a. za sześć miesięcy od daty wystawienia w Kutach płatnego a przez Juryja Rohaniuka w Selatynie na Bukowinie akceptowanego.

5. Wekslu z daty Stroża 9. września 1868 na 120 złr. w. a. w ośm miesięcy od daty wystawienia w Kutach płatnego a przez Wasylego Pasayło w Stroży na Bukowinie akceptowanego.

6. Wekslu wystawionego w Baniłowie włoskim w roku 1870 na kwotę 80 złr. w. a. w sześć miesięcy od daty przez Johana Tatulicza do zapłaty przyjętego, który poszczególnione weksle na rzecz Grzegorza Jakubowicza do zapłaty przyjęte, a które właściciel ten Grzegorz Jakubowicz dnia 2. sierpnia 1871 zagubić miał, niniejszym edyktem wszystkich, w których ręku rzeczone weksli znajdować się mogą, ażeby ich w przeciągu 45 dni od dnia trzeciego umieszczenia tego edyktu w urzędowej gazecie lwowskiej, sądowi tutejszemu tem pewniej przedłożyli, ileże w przeciwnym razie weksli te za nieważne uznane będą.

Z c. k. sądu obwodowego,

Stanisławów, dnia 20. marca 1872.

(909 3—3) **Edykt.**

Nr. 1822 cyw. C. k. sąd powiatowy ogłasza niniejszem, iż dnia 21. maja a ewentualnie dnia 25. czerwca 1872 r. każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie ku zaspokojeniu należytości wys. c. k. skarbu w kwotach 12 złr. 80 ct. i 104 złr. 5 ct. w. a. publiczna przymusowa sprzedaż realności pod Nr. k. 91/99 w Andrychowie położonej, według księgi gruntowej miasta Andrychowa Dom. Tom. II pag. 45 u. V haer. na imię Reginy, Franciszka i Michała Volońskich jako wspólnych właścicieli zaintabulowanej pod następującemi warunkami:

Za cenę wywołania stanowi się cenę szacunkową rzeczonej realności w kwocie 3101 złr 80 ct. w. a. poniżej której ta realność na powyższych dwóch terminach sprzedaną być nie może.

Każdy chęć kupienia mający winien przed licytacyą złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum kwotę 300 złr. w. a w gotowiźnie, albo w papierach państwowych lub w innych effektach kurs giełdowy mających według kursu dziennego lub też nareszcie w książeczkach kasy oszczędności w wartości imiennej.

Najwięcej ofiarujący winien złożyć do sądu ⅓ część ceny zaofiarowanej, licząc w to wadyum w gotówce złożone w ciągu dni 30 od dnia przyjęcia aktu licytacyi do sądu, zaś resztujące dwie trzecie części w ciągu dni 30 od dnia prawomocności uchwały stanowiącej porządek zaspokojenia wierzycieli hypotecznych.

Na wypadek, gdyby na powyższych dwóch terminach nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie ofiarował, wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 25 czerwca 1872 r. godzinę 3 po południu, na który się tak strony jako też wierzycieli hypotecznych do tut. sądu z tem dołożeniem wzywa, że niestawający jako przystępujący do wniosków większości uważani będą.

Bliższe warunki licytacyi, akt oszacowania i wyciąg tabularny realności na sprzedaż wystawionej wolno w tut. sądzie przejrzeć.

O tem uwiadamia się niniejszym edyktem nietylko chęć kupienia mających ale i wierzycieli hipotecznych z życia i miejsca pobytu niewiadomych: Katarzynę, Annę, Antoninę i Wiktoryę Strzempków, Jakóba Ungiera, Jana Sikorskiego, Augusta i Franciszkę małż. Gąsiorków, Jakóba i Katarzynę Szlagorów jako też i tych, którymby niniejsza uchwała z jakiegobądź powodu zawczasu doręczoną być nie mogła, lub którzyby dopiero po dniu 21. września 1870 r na tej realności prawa rzeczone uzyskali. ustanawiając dla tych wierzycieli kuratora w osobie adw. Dr. Henryka Krobickiego w Wadowicach, któremu się odnośną uchwałą wręcza

Z c k. sądu powiatowego.

Andrychów, dnia 25. lutego 1872.

(921 3—3) **Edykt.**

Nr. 844-I. C. k. sąd powiatowy w Turce podaje do wiadomości, iż Mojżesz Schechter przeciw Ludwikowi Matz, byłemu leśniczemu w Wołczem podał skargę dnia 29. lutego 1872 l. 844 o zapłacenie 210 złr. w. a.

Ponieważ pobyt pozwanego nie jest wiadomy, ustanawia sąd dla niego, na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratora w osobie p. Jana Rudnickiego.

Rzeczą pozwanego jest przy terminie dnia 23go marca 1872 osobiście w sądzie do rozprawy stanąć, lub też w tym względzie z kuratorem się porozumieć.

Turka dnia 19. marca 1872.

(938 3—3) **Edykt.**

Nr. 1215 C. k. sąd powiat. w Bełzie podaje niniejszem do wiadomości, że uchwałą c. k. sądu krajowego lwowskiego z dnia 27 stycznia 1872 l. 57920. Asafat Tymczyna gospodarz gruntowy w Mycowie pod Nr. 35. za marnotrawcę uznany i temuż Paweł Chromiński gospodarz gruntowy z Mycowa za kuratora uznany został.

Z c k. sądu powiatowego

Bełz dnia 30. marca 1872.

(939 3—3) **Edykt.**

Nr. 1517 C. k. sąd powiat. podaje do powszechnej wiadomości, że końcem ściągnięcia należytości wekslowej p. Tadeusza Tarasiewicza w kwocie 1300 złr w. a. z procentami po 6% od dnia 2. lipca 1868 bieżącemi prowizyą ⅓% niemniej kosztami w kwocie 10 złr. 92 ct., 6 złr. 26 ct. 90 złr. 95 ct. i 45 złr. 36 ct. w. a. zezwala na podstawie uchwały c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 13 lipca 1871 L. 12676 na publiczną przymusową sprzedaż realności w Brzesku pod Nr. 116 położonej — składającej się z gruntu w rozmiarze 1424 sąż. kwad. — tudzież budynków przez pożar uszkodzonych i młyna parowego z rekwizytami również przez pożar uszkodzonego i do Ksila Grossbarta czyli do masy upadłej tegoż należących, i do wykonania tej licytacyi wyznacza termin na 30. kwietnia 1872 o godzinie 10 rano, a gdyby na tym terminie wyż opisane przedmioty za cenę szacunkową lub wyżej sprzedane być nie mogły — drugi termin na 28. maja 1872 również o godzinie 10 rano. a gdyby i na drugim terminie za cenę szacunkową lub wyżej sprzedane być nie mogły, wówczas wyznaczy trzeci termin w celu ułożenia ładogniejszych warunków licytacyjnych.

Za szacunek na pierwsze wywołanie podana będzie względem sprzedać się mającej realności bez młyna parowego, za pomocą sądowego ocenienia wynaleziona suma 2680 złr 40 ct w. a. a względem młyna parowego przez pożar uszkodzonego z rekwizytami suma 1193 złr. w. a. Chcący ubiegać się przy licytacyi złożą do rąk komisyi sądowej zadatek wynoszący 10 procent ceny licytacyi a to w gotowiźnie lub papierach publicznych.

Inne warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelaryi sądowej.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzesko, dnia 9. marca 1872.

(961) **E d y k t.**

Nr. 5540. C. k. sąd obwodowy jako sąd handlowy w Tarnowie oznajmia, że w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych p. adw. Dr. Wojciech Buś w Mielcu jako prokurzysta firmy „Kantor pożyczek, zaliczek i zleceń hr. Reja w Mielcu hr. Rej" wpisany został.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 28. marca 1872.

(965 1—3) **E d y k t.**

Nr. 2742. C. k. sąd powiatowy w Starym Sączu podaje do publicznej wiadomości, że dla zaspokojenia Filomenie Udzielowej kwoty 50 złr. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 13. maja, 13. czerwca i 15. lipca 1872 o godzinie 10 zrana w gmachu sądowym publiczna egzekucyjna sprzedaż połowy realności pod Nr. k. 545 z tem dołożeniem, że połowa tej realności przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową w kwocie 73 złr. 57 kr. w. a., przy trzecim zaś terminie nawet niżej ceny szacunkowej będzie sprzedaną.

Wadyum wynosi okrągłą kwotę 8 złr. w. a.

Resztę warunków przez stronę egzekucyę prowadzącą przedłożonych i niniejszem potwierdzonych, dalej akt zastawnego opisania i akt oszacowania wolno przeglądnąć w tut. registraturze.

Stary Sącz, dnia 28. marca 1872.

(966 1—3) **E d y k t.**

Nr. 3609. Mocą którego c. k. sąd obwodowy tarnowski wiadomo czyni, że w sprawie egzekucyjnej Szymona Wojnarowicza jako prawonabywcy Efroima Stieglitza na zaspokojenie tegoż pretensyi wekslowej w kwocie 250 złr. w. a. z pn. zezwolił uchwałą z dnia dzisiejszego na przymusową publiczną sprzedaż realności dłużników. Wojciecha Smolca i Wiktoryi Smolcowej własnej pod l k. 138 w Tarnowie na Strusinie położonej, korpusu tabularnego nie stanowiącej, która to licytacya w dwóch terminach a mianowicie w dniu 27. maja i w 24. czerwca 1872 każdą razą o godzinie 10 przedpołudniem w sądzie tutejszym odbędzie się pod następującemi warunkami:

1. Jako cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkową realności w kwocie 1946 złr. 55 kr. wal. austr.

2. Realność ta na powyższych dwóch terminach tylko za lub powyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

3. Każdy chęć kupienia mający winien będzie przed rozpoczęciem licytacyi wadyum w kwocie 100 złr. w. a. gotówką do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, które to wadyum najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczonem, innym zaś kupującym po ukończonej licytacyi zwróconem będzie.

Reszta warunków licytacyjnych, akt zastawniczego opisania i akt oszacowania mogą być w tut. sąd. registraturze przejrzane.

O tem zawiadamiamy egzekucyę popierającego, dłużników, c. k. prokuratoryę skarbu i wierzycieli, którym przysługuje co do realności sprzedać się mającej prawo nad zastawu a mianowicie Benjamina Miesesa, Leibę Bandera, Naftalego Linzera, Antoniego Wróblewskiego i Leibę Banda, w końcu wszystkich wierzycieli, którzyby po ogłoszeniu licytacyi prawo zastawu uzyskali, lub którymby uchwała licytacyjna wcześnie doręczoną nie została, przez kuratora w osobie p. adwokata Dr. Hoborskiego z substytucyą p. adw. Dr. Ringelheima niniejszem ustanowionego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 5. kwietnia 1872.

(967 1—3) **Obwieszczenie**

Nr 4823. C. k. sąd obwodowy tarnowski p. Morycemu i Grünfeldowi i p. Maryi Grünfeldowej a wrazie śmierci ich spadkobiercom niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż gmina miasta Tuchowa przeciw nim o zapłacenie sumy 650 złr. m. k. w cwancygierach z pn. z hipoteki pod l. k. 147 w Tarnowie na Zawalu, tudzież kwoty 28 fl. 10 ct. w. a. z pn. dnia 12. marca 1872 L. 4823 wniesła w tem sądzie pozew z prośbą o adnotacyę sporu i o pomoc sądową prosiła — wskutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 3. maja 1872 o godz. 10 zrana.

Ponieważ pozwani że życia i miejsca pobytu, a wrązie ich śmierci ich spadkobiercy nie są wiadomi przeznaczył tutejszy sąd na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego adw. Dr. Tokarza ze substytucyą adw. Dr. Forysta, z którym wniesiony spór według ust cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali, i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z opieszałosci wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 4. kwietnia 1872.

(968 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1121 cyw. C. k. sąd powiatowy w Przeworsku uwiadamia niniejszem, że wskutek rekwizycyi c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 29. lutego 1872 L. 3480 i 20. kwietnia 1871 L. 4937 na zaspokojenie wierzytelności wekslowej Łazarza Maschlera od p. Antoniego Kellermanna w kwocie 5000 złr. w. a. wraz z 6% od 25. czerwca 1869 przyznanemi już kosztami w kwotach 6 złr. 37 ct., 4 złr. 36 ct., 4 złr. 37 ct., 6 złr. 87 ct. i 9 złr. 81 ct. w. a. celem wykonania przymusowej sprzedaży zajętych i oszacowanych 82 sztuk wołów opasowych, 1350 garncy okowity i tp. przedmiotów protokołem z dnia 21. lutego 1870 objętych dłużnika własnych, wyznacza c. k. sąd powiatowy dwa termina licytacyjne na dzień 14. i 28. maja 1872 każdą razą o godz. 10 zrana na miejscu w Tryńczy z tym dodatkiem, że wspomnione przedmioty na pierwszym terminie tylko powyżej lub przynajmniej za cenę szacunkową, zaś na drugim terminie także i poniżej tejże za gotówkę sprzedane zostaną.

Przeworsk, dnia 7 marca 1872.

(969 1—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 1250 cyw. C. k. sąd powiatowy w Przeworsku podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż wskutek rekwizycyi c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 29. lutego 1872 L. 3790 na zaspokojenie wierzytelności Lazara Maschlera w kwocie 5764 złr. 72 ct. w. a. z procentem po 6% od dnia 25. czerwca 1869 kosztami sądowemi 6 złr. 57 ct., 4 złr. 36 ct, 6 złr. 87 ct., 36 złr. 2½ ct., 2 złr. 27 ct, 2 złr. 87 ct., 23 złr. 12 ct. i 3 złr. 96 ct. celem wykonania egzekucyjnej sprzedaży ruchomości dłużnika p. Antoniego Kellermana własnych protokołem zajęcia z dnia 12. września 1871 objętych, mianowicie:

1. Klacz gniadą 10-letnią bez odmiany 65 złr.
2. Konia gniadego 10 lat mającego obie tylne nogi białe 45 złr.
3. Klacz siwą 11 lat mającą 75 złr.
4. Konia siwego 15 lat mającego 55 złr.
5 Ogiera gniadego 9 lat mającego 70 złr.
6 Powóz półkryty na rysorach z latarniami i suknem koloru sarniego wybity w wartości 150 złr.
7. Fajetonik na rysorach suknem koloru sarniego obity żółto lakierowany 95 złr.

właściwie drzewo niebiesko lakierowane a półkoszek żółto malowany.

8. Fortepian na 7½ oktaw fabryki Streichera na mosiężnych kołkach nóżki nowy w wartości 250 złr.

wyznacza dwa termina licytacyjne na dzień 14. i 28. maja 1872 każdą razą o godz. 10 zrana na miejscu w Tryńczy z tą uwagą, iż przedmioty namienione na pierwszym terminie tylko powyżej ceny szacunkowej lub przynajmniej za takową, na drugim zaś terminie także i poniżej tejże za gotówkę sprzedane będą

Przeworsk, dnia 16. marca 1872.

(970 1—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

Nr. 14607. Celem wydzierzawienia folwarków w Swietnicy i Florynce powiecie grybowskim położonych objętości 250 morgów 1249 sążni z przynależnemi zabudowaniami na lat 9 tj. od 24. czerwca 1872 do tegoż dnia i miesiąca roku 1881 odbędzie się w Zarządzie dóbr funduszowych w Muszynie na dniu 2. maja 1872 od 8 zrana do 3 godz. po południu publiczna licytacya.

Cena wywołania jednorocznego czynszu dzierzawnego wynosi 372 złr.

Mający chęć dzierzawienia muszą jako wadyum dziesiątą część ceny wywołania złożyć.

Przyjmują się także pisemne oferty opieczętowane i odpowiednim wadyum zaopatrzone; zawierać takowe mają ofiarowany czynsz roczny, liczbami i literami wyrażony z oświadczeniem bezwarunkowego podania się warunkom licytacyi.

Te oferty muszą być wniesione najdalej na dniu termin licytacyjny poprzedzającym do 6 godziny wieczór u rządcy dóbr funduszowych w Muszynie.

Inne warunki licytacyi można w Zarządzie wymienionym każdego czasu przejrzeć.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 7. kwietnia 1872.

(987 1—3) **O g ł o s z e n i e.**

L. 20343. C. k. sąd krajowy ogłasza niniejszem, że konkurs na cały ruchomy i nieruchomy majątek Seweryna Królikiewicza uchwałą z dnia 8. kwietnia 1872 do l. 19383 otworzony, uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 20343 zniesiony został.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 12. kwietnia 1872.

(990 1—3) **Obwieszczenie**

L. 6803. W celu zabezpieczenia potrzebnych budowli zachowawczych w roku 1872, a ewentualnie i w latach 1873 i 1874 wykonać się mających na gościńcach państwowych Dukla, Pilzno, Barwinek, Przemyśl i Biała, Stryj - Sniatyn w przestrzeniach, które należały dotąd do obrębu budowniczego Krośnieńskiego, odbędzie się na dniu 2. maja 1872 o godzinie 12. w południe w c. k. starostwie w Jaśle, Sanoku i Przemyślu licytacya przez oferty.

Cena fiskalna robót wykonać się mających w roku 1872 wynosi:

w okręgu budowniczym jasielskim	6077 zł.	77½ c.
" " " sanockim	2494 "	41 "
" " " przemyskim	558 "	89½ "

Odnośne warunki budowy przeglądnąć można w rzeczonych starostwach w godzinach urzędowych, dokąd także oferty w powyższym terminie zaopatrzone w 5procentowe wadyum wniesione być mają.

Oferty nie ułożone według przepisów lub też spóźnione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. kwietnia 1872.

(1007 1—3) **K o n k u r s.**

L. 585-Pr. Celem obsadzenia opróżnionej przy galicyjskiej c. k. prokuratoryi skarbowej prowizorycznej posady koncypisty z roczną płacą 800 zł. i w IX. klasie dyet.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swe wnieść do c. k. prokuratoryi skarbowej we Lwowie w przeciągu trzech tygodni i wykazać się, że ukończyli studya prawnicze, że odbyli praktykę przy c. k. prokuratoryi skarbowej, przy sądzie lub u adwokata, dalej, że dokładnie władają językami krajowymi tak w piśmie jako też i w mowie.

We Lwowie dnia 14. kwietnia 1872.

(932 3—3) **E d y k t.**

Nr. 19813 C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszem wiadomo czyni, że w sprawie wekslowej Racheli Piepes przeciw Eugenowi Pawlewiczowi o 162 złr. w. a. z pn. pod dniem dzisiejszym nakaz zapłaty wydanym został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego Eugena Pawlewicza nie jest wiadomem, przeto temuż nieobecnemu ustanawia się zarazem kuratora p. adwokata Dr. Męcińskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Karola Hilbrichta i temuż równocześnie doręcza się wyż powołany nakaź zapłaty

Lwów dnia 10 kwietnia 1872.

(934 3—3) **E d y k t.**

Nr. 5457. C. k. sąd krajowy w Krakowie wzywa wszystkich, którzyby o życiu lub śmierci Zofii z Januszów Kudeli, żony Jakóba Kudeli wyrobnika we wsi Zabawy w powiecie wielickim zamieszkałego, która w miesiącu wrześniu r. 1870 podczas przeprawy przez Wisłę pod wsią Płaszowem miała utonąć, mieli wiadomość, takową tut. sądowi przed 20. kwietnia 1873 udzielić nie omieszkali.

Kraków, dnia 19. marca 1872.

(937 3—3) **E d i k t.**

Nr. 3351. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird dem, dem Aufenthaltsorte nach unbekannten Paul Mrozowski hiemit bekannt gegeben, daß für ihn behufs Zustellung des hiergerichtlichen Bescheides vom 27. Februar 1871 Z. 1854 über die auf Ansuchen des Dr. Jonas Mantel bewilligte executive Intabulation eines Honorars von 5 fl. und Pränotation der Executionskosten pr. 1 fl. 68 kr. im Lastenstande der dem Paul Mrozowski gehörenden $^{11}/_{24}$ Antheile der Realität Nr. 562 in Tarnopol ein Curator ad actum in der Person des Tarnopoler Advocaten Dr. Markstein bestellt und ihm der erwähnte für Paul Mrozowski ausgefertigte Bescheid zugestellt worden ist.

Tarnopol, am 27. März 1872.

Erkenntniße.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit Beschluß vom 10. März 1872, Zahl 6596 nach Anleitung des Art. V. des Gesetzes vom 15. October 1868 zu Recht erkannt:

Der Inhalt des in der Nr. 65 (Abendblatt) der „Politik" vom 5. März 1872 unter der Aufschrift „Die Wahlagitationen der Regierung in Böhmen" enthaltenen Artikels begründet den Thatbestand des im § 300 St. G. bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung; es wird daher gemäß §§ 6 und 8 des Gesetzes vom 17ten December 1862 R. G. B. Nr. 7 ex 1862 die Beschlagnahme der Nr. 65 (Abendblatt) der „Politik" vom 5ten März 1872 bestätigt und nach § 36 des Gesetzes vom 17. December 1862 Nr. 6 R. G. B. die Weiterverbreitung derselben verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht zu Prag hat am 12. März 1872, sub Z. 6774 zu Recht erkannt:

Der in der Nr. 67 der Abendausgabe der periodischen Druckschrift „Politik" auf der ersten Blattseite unter der Rubrik „Journalistik" abgedruckte Artikel „Die böhmischen Wahlen" begründet das im § 65 ad a St. G. bezeichnete Verbrechen der Störung der öffentlichen Ruhe, dann das im §. 300 St. G. B. bezeichnete Vergehen gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung, es wird daher die verfügte Beschlagnahme der Nr. 67 der Abendausgabe der Zeitschrift „Politik" gemäß § 6 und 8 des Gesetzes vom 17ten December 1862 Nr. 7 R. G. B. bestätigt und das Verbot der Weiterverbreitung dieser Nummer gemäß § 36 des Gesetzes vom 17. December 1862, Nr 6 R. G. B., ausgesprochen.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Beschluße vom 1. April 1872, RE. 8940 zu Recht erkannt:

Der auf der ersten Blattseite der Nr. 87 der periodischen Druckschrift „Pokrok" vom 28ten März 1872, abgedruckte, mit der Ueberschrift „Spravedlnost" versehene Leitartikel beinhaltet den objectiven Thatbestand des im §. 300 Strafgesetzes bezeichneten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung; es wird deßhalb nach §. 8 des Gesetzes über das Strafverfahren in Preßsachen die verfügte Beschlagnahme der Nr. 87 der periodischen Druckschrift „Pokrok" vom 28ten März 1872 bestätigt und das Verbot der Weiterverbreitung dieser Nr. 87 nach §. 36 des Gesetzes vom 17ten December 1862 Nr. 6 R. G Bl. ausgesprochen. (971)

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers! Das k. k. Landesgericht in Strafsachen als Preßgericht in Wien erkennt über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft, daß der Inhalt der in der ausländischen Druckschrift: „9 Märzveilchen, gepflückt für k. k. Nasen" von einem Passauer Bürger. — Passau im März 1872, Verlag von L. R. Zimmermann. Druck von F. W. Keppler in Passau", gebrachten Artikel:

I. „Keine Ausweisung mehr" das Vergehen des § 300 St.;

II. „Hüben und drüben", die Verbrechen der §§ 65 a, 63, 58 und die Vergehen nach § 300, 303 St. G.;

III. „K. K." das Vergehen nach § 300, St. G. begründe, daher nach Art. V des Gesetzes vom 15ten October 1868 R. G. Bl., Nro. 142 das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen wird.

Vom k. k. Landesgerichte in Strafsachen.

Wien, am 11. April 1872. (972)

Boschan mp. Thallinger mp.

(962 3—3) **Edykt.**

L. 818. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niniejszem edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Ignacego Cyzyne, że przeciw niemu tudzież masie leżącej ś. p. Alfreda Listowskiego, pan Władysław Gniewosz względem ekstabulacyi kwoty 229 1/6 dukatów holl. z większej sumy 3500 duk. pochodzącej, ze stanu biernego dóbr Kadłubiska, Rażniów, Łabacz, Josionów i Żarków pod dniem 29go stycznia 1872 do l. 818 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 29go kwietnia 1872 o godzinie 10. przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Ignacego Cyzyny jest nie wiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępywania pozwanego na tegoż koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata krajow. p. Dr. Heynego z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Wesołowskiego za kuratora nieobecnemu ustanowił, z którym spór wytoczony wedle ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszém edyktém pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 13. marca 1872.

(928 3—3) **Edykt.**

Nr. 197. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do wiadomości publicznej, iż w celu zaspokojenia kapitału z dniem 31. grudnia 1864 w sumie 23.958 zł. 37 kr. m. k. czyli 25.156 zł. 55 kr. a. w. należącego wraz z prowizyą 4% od tegoż dnia liczyć się mającą, tudzież z prowizyą zwłoki po 4% i nadzwyczajnym dodatkiem 2/100 w myśl §. 65 statutów galic. Towarzystwa kredytowego i zobowiązań dłużnika skryptami przez Konstancyę Brodzką 2 ślubu Prawecką dnia 17. maja 1848 r. i 31. stycznia 1849 r. zeznanemi objętych uchwałą Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego z dnia 17. sierpnia 1867 do l. 2671 postanowionym od pojedynczych przypadłych rat w półrocznych równych kwotach 760 złr. m. k. czyli 798 złr. w. a od dnia 1. stycznia 1865 zalegających za każdą pojedynczą zapadłą ratę od dnia zapadłości aż do dnia uiszczenia liczyć się mającą, nakoniec kosztów w kwocie 20 zł. 20 kr. w. a. przyznanych jako też kosztów egzekucyi w kwocie 32 złr. 35 kr. a. w. na rzecz galic. Towarzystwa kredytowego dozwolona przymusowa publiczna sprzedaż dóbr Ostrów z Krzakami „Łozy w Iwańczu“ zwanemi i lasem 620 morgów obejmującym za Surmaczówką zwanym w byłym obwodzie przemyskim położonych p. Adama Brodzkiego własnych w dwóch terminach, a to na dniu 27. maja 1872 i na dniu 24. czerwca 1872 każdego razu o 10 godzinie przed południem w tym sądzie pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr, przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 99 297 złr. 20 kr. m. k. czyli 104.262 złr. 20 kr. a. w. Dobra te w pierwszych dwóch terminach niżej ceny szacunkowej sprzedane nie będą.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi, dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumą 9.930 złr. m. k. czyli 10.426 złr. 50 kr. w. a. bądź w gotowiźnie bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, albo też w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych, wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. Galicyjskie Towarzystwo kredytowe ziemskie będzie w prawie bez złożenia wadyum licytować, jednak tylko wtedy, jeżeli wykaże przed komisyą licytacyjną, że wadyum jest zabezpieczone na jego wierzytelności 23.958 złr. k. m. Wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymanem i jeżeli w gotowiźnie złożone było, temuż w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie. Gdyby dobra te w pierwszych dwóch terminach nie były sprzedane, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 24. czerwca 1872 o godzinie 4tej popołudniu z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciele hipoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

O tej rozpisanej licytacyi zawiadamia się Dyrekcyę galicyjs. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, p. Adama Brodzkiego do rąk własnych, tudzież wszystkich wierzycieli hipotecznych z pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś Józefa Reitzes, Jakóba Landmann, Lebrechta Altenburg, Józefa Łączkowskiego, Henryka Rutkowskiego, Samuela Leib Handel i Eustachego Praweckiego z pobytu niewiadomych, masę spadkową Sydonii Madejskiej, nareszcie tych wszystkich wierzycieli i osób interesowanych, którym by uchwała sprzedaż publiczną tych dóbr dozwalająca i dalsze uchwały w tej sprawie z jakich kolwiek bądź przyczyn albo wcale nie, albo też przed terminem licytacyjnym doręczone nie zostajako też i tych, którzy po wydaniu dnia 1. kwietnia 1871 wyciągu tabularnego powyższych dóbr na hypotece tych dóbr jakowe prawo zastawu lub własności uzyskali, przez edykta i do rąk kuratora w osobie p. adw. Dra Dworskiego z substytucyą p. adw. Dra Kozłowskiego postanowionego.

C. k. sąd obwodowy.

Przemyśl dnia 7. lutego 1872.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.

Dodatek do nr. 89 „Gazety Lwowskiej“.

Objaśnienie o warunkach
udziału w wystawie powszechnej
w Wiedniu 1873.

Wstęp.
§. 1.

Chcąc przemysłowcom, rękodzielnikom i rolnikom, którzy mając zamiar jako wystawcy wziąć udział w wystawie powszechnej mającej się odbyć w przyszłym roku w Wiedniu, ułatwić ile możności obeznanie się z wszystkiemi odnośnemi dotychczas wydanemi przepisami i ogłoszeniami ces. komisyi dla wystawy we Wiedniu, komitet wykonawczy lwowskiej komisyi wystawowej podaje niniejszem odnośne postanowienia w streszczeniu do wiadomości.

Korzyści wystawy.
§. 2.

Zważywszy, w jak wysokim stopniu wystawy powszechne się przyczyniają do wzrostu i rozwoju przemysłu, rękodzieł, handlu, rolnictwa, sztuk pięknych, i jak błogi wpływ one wywierają na pomyślność i podniesienie dobrobytu pojedyńczych krajów i państw, łatwo pojąć, jak pożytecznem a nawet potrzebnem dla każdego kraju, jest branie na wystawie jak największego udziału.

Ze względu na ogromny napływ zagranicznych a szczególnie egzotycznych osobliwości, tudzież na spodziewany bezprzykładny w dziejach zjazd reprezentantów wszelkich ras rodzaju ludzkiego, wystawa wiedeńska podwójną będzie miała doniosłość.

Przedewszystkiem daną będzie każdemu zwiedzającemu wystawę łatwa sposobność zbogacenia swej wiedzy, a każdy powróciwszy do domowego ogniska choćby nawet po krótkim pobycie na wystawie, będzie mógł przez długie lata na własną i na korzyść kraju wyzyskiwać i spożytkowywać nabyte wiadomości.

Przemysłowcy, rolnicy, artyści, kupcy, uczeni i inni zarówno są powołani, przez naoczne obznajomienie się z nagromadzonemi na wystawie skarbami przyrody i pracy ludzkiej wiedzę swą zbogacić a umysł pokrzepić.

Niektóre przedmioty będą budzić ogólny podziw, inne okażą postęp przemysłu ludzkiego w ostatnim lat dziesiątku

Pojedyńcze kraje błyszczeć będą wytwornością gustu, lub umiejętnem połączeniem sztuki z przemysłem w wyrobach swoich, inne praktycznemi ulepszeniami w pewnych gałęziach industryi. Wystawa powszechna przyczyni się niepospolicie do wykazania o ile przemysł dotychczas spożytkował zdobycze umiejętności, a zarazem uwydatni, jak dalece obfitemi są środki pomocnicze, którerni się przemysł posługuje.

Zupełny zbiór wszelkich płodów surowych wszystkich krajów, jaki wystawa przedstawi, wykaże nam, o ileśmy i w jakim kierunku inne kraje wyprzedzili, a oraz jakich środków użyć nam jeszcze wypada, by i w innych kierunkach

innym krajom dorównać a z czasem je prześcignąć.

Wiedeńska wystawa powszechna będzie więc niezmiernie pouczającą dla producentów wszelkiego rodzaju, którzy przypatrzywszy się wystawionym przedmiotom i porównywając takowe, z łatwością utworzyć sobie będą mogli jasne wyobrażenie o obecnym stanie pewnej produkcyi.

Przyczyni się ona niewątpliwie do podniesienia rzemiosł i przemysłu, jako też do nadania rolnictwu kierunku odpowiedniego dzisiejszym czasom i stosunkom, a znakomite wzory, modele, jakie tam znajdziemy, nie mało się przyczynią do wyrobienia i rozpowszechnienia wytwornego i prawdziwego smaku.

Będzie ona obszernem a bogatem polem dla badań wszelkiego rodzaju, okaże wszystko, co tylko jest nowem a ciekawem na świecie, pobudzi ducha ludzkiego do nowych pomysłów, a pracę ludzką w niejednym zawodzie zwróci na nowe nieznane dotąd tory i nada jej kierunek dla ogółu pożyteczny.

Wskaże ona rękodzielnikowi w czem postęp, rolnikowi w czem racyonalna i korzystna uprawa roli zależy.

Zbliżając konsumenta do producenta nieobliczone obydwom przyniesie korzyści. Konsument pozna dostawców swoich, producent zaś potrzeby i życzenia konsumentów, zbliżeni do siebie zawiążą bezpośrednio trwałe stosunki handlowe, na których obydwu stronom równie wiele zależy.

Producent nadto będzie miał tę korzyść, że się obezna dokładnie z warunkami, pod jakiemi przedsiębiorstwo jego korzystnie rozwijać się może, obezna się z wszelkiego rodzaju ułatwieniami i nowościami, zaprowadzonemi w zakresie jego przedsiębiorstwa, pozna nowe przyrządy, maszyny, nauczy się nowych ułatwień lub nowych metod fabrykacyi, pozna przyczyny, dla czego dotychczas w wytrzymywaniu konkurencyi z trudnościami miał do walczenia

Niemniej korzystnie wpłynie wystawa powszechna na produkcyę rolniczą i na jej rozwój, zachęci bowiem do coraz większych usiłowań przemiany gospodarstwa z extensywnego na intensywne wykazując dowodnie niezmierne tego ostatniego korzyści ekonomiczne

Ponieważ zadaniem wystawy powszechnej jest przedstawienie wiernego obrazu stanu materyalnego, jakoteż umysłowego całej ludzkości, obowiązkiem jest przeto i Galicyi wziąć w wystawie odpowiedni udział. Pominąwszy już łatwość uczestniczenia w takowej wynikającą z niewielkiego oddalenia miejsca wystawy, niepodobna nie uznać wielkiej donioslości, jaką wiedeńska wystawa powszechna będzie miała dla kraju naszego.

Ze względu bowiem, że z Galicyą Węgry silnie współzawodniczą, gdyż i więcej środków i lepszą ziemię posiadają, wydaje nam się koniecznie potrzebnem, aby kraj nasz mianowicie co do rolnictwa godnie był reprezentowanym. Fakt bowiem, że Anglia i Francya brak własnego zboża zazwyczaj zbożem rossyjskiem i polskiem pokrywały, przestał od owego czasu być prawdziwym, kiedy wybudowane koleje ułatwiły wschodnim Węgrom wywóz ziemiopłodów na targi europejskie. Przez konkurencyę węgierską Galicya jakoteż graniczące z nią gubernie państwa rossyjskiego pod względem eksportu ziemiopłodów zepchnięte zostały na drugi plan, gdyż węgierskie ziemiopłody z łatwością mogą być przewiezione na targi leżące nad morzem śródziemnem, zkąd małemi kosztami morzem do Francyi i Anglii przewożone bywają.

Potrzeba współudziału.

§. 3.

Ażeby więc żywotność Galicyi pod względem gospodarczym wykazać, należy dołożyć wszelkich starań, by naszemu przeważnie rolniczemu krajowi zapewnić na wystawie niezawodne zwycięztwo, a szczególnie o to się postarać, aby wszystkie gałęzie gospodarstwa wiejskiego godnie były reprezentowane.

Dla osiągnięcia tego celu niezbędnie jest potrzebnem, aby na wystawę wysłane przedmioty nietylko ilością lecz także jakością, mianowicie znakomitemi własnościami, taniością i t. p się odszczególniały, i aby wystawa kraju naszego wielki wybór gatunków przedstawiała.

Aby Galicya mogła się odznaczyć na wystawie, potrzeba ogólnego współudziału, a mianowicie aby owe wszystkie wyroby krajowe, które w przeciągu ostatniego lat dziesiątka w handlu sławę uzyskały, w odpowiedniej ilości na wystawie się znajdowały; szczególnie znajdować się tam powinny w dostatecznej ilości wszelkiego rodzaju zboża, nasiona, rośliny będące przedmiotem handlu, wyroby młynów parowych, dalej drzewo masztowe i budulcowe. kamienne węgle, potaż, pojedyncze okazy nafty czyli oleju skalnego w stanie czyszczonym i nieczyszczonym, wosk ziemny, wzory marmuru i kamienia do budowy służącego, okazy gipsu, kali, galmanu, siarki i rudy żelaznej, wyroby żelazne jako płody hutnictwa krajowego. To są mniej więcej te przedmioty, które dominujące na wystawie miejsce zająć powinny.

Wełna, futra, skóry, sierć, włosień, pierze, spodium, jaja, masło. séry. spirytus, likiery, piwo, drożdże, zapałki, wyroby szklanne, nierogacizna, owce, konie, bydło powinno się znajdować w takiej obfitości i w takim doborze, aby każdy na pierwszy rzut oka o bogactwach i skarbach kraju naszego, jakoteż o naszej sile produkcyjnej pochlebne mógł powziąć wyobrażenie.

W każdym kierunku, w którym Galicya się odznacza, powinien kraj nasz w pałacu wystawy świetnie być reprezentowanym.

Względy kierujące przy wyborze przedmiotów na wystawę posłać się mających.

§. 4.

Oprócz powyż wymienionych celów należy przy wyborze przedmiotów przeznaczonych na wystawę następujące ogólne cele mieć na względzie:

Przyczynienie się do postępu ludzkości jakoteż do ogólnego dobrobytu, przez podanie szczegółów tyczących podniesienia dochodu w ogólności, a dochodu z rolnictwa w szczególności, niemniej szczegółów mogących się przyczynić do podniesienia kredytu; bezinteresowne udzielenie wszelkich w pewnym zawodzie uzyskanych fortelów i ulepszeń ulatwiających pracę, albo udoskonalających wyrób. Obok tych celów ogólnych mogą też pewne szczególne względy wpływać na wybór przedmiotów na wystawę przeznaczonych. Mianowicie:

a) produkcya na wielkie rozmiary. W takich razach należy wysłać próbki wyrobów, podać przytem nazwisko miejsca produkcyi, oznaczyć w jakim gatunku i w jakiej ilości produkt bywa żądany, podać cenę i w ogóle wszelkie daty dotyczące wyrobu i odbytu tegoż produktu;

b) celująca jakość pewnego produktu, którego od produktów tego samego rodzaju odszczególnia;

c) praktyczne konstrukcye lub zmiany konstrukcyi u maszyn powszechnie znanych, które po dłuższem doświadczeniu szczególnie korzystnemi się okazały, a mimo to zasłużonego uznania i rozpowszechnienia nie znalazły;

d) wyroby własne albo imitacye obcych, które pod względem jakości i taniości z takiemi samemi wyrobami importowanemi z innych krajów konkurencyę wytrzymują;

e) wszystkie artykuły handlu, których Galicya innym prowincyom albo państwom bądź w pewnej części, bądź wyłącznie dostarcza, powinne dla zapewnienia i poparcia interesów kraju, na wystawie się znajdować i w okazach doborowych być reprezentowane.

Czas zgłoszeń.

§. 5.

Wystawcy lwowskiego okręgu mają swe przedmioty przeznaczone na wystawę, zgłosić najdalej do 1. lipca 1872 do lwowskiej komisyi krajowej dla wystawy.

Dodatkowe wystawy.

§. 6.

Do wystawy ogólnej dołączone są następujące wystawy dodatkowe:

1. Historya wynalazków,
2 Historya rzemiosł,
3. Wystawa kremońskich instrumentów,
4. Wykazanie sposobu spożytkowania odpadów,
5. Historya cen,
6. Przedstawienie handlu całego świata.

*

Chwilowe wystawy.

§. 7.

Opróz tego urządzone będą chwilowe wystawy dotyczące następujących przedmiotów:

1. żywe zwierzęta (konie, bydło, owce, nierogacizna, psy, drób, zwierzyna, ryby etc.),
2. zabity drób, dziczyzna, mięso, tłuszcze etc.,
3. płody gospodarstwa mlecznego,
4. płody winnic i ogrodnictwa (świeże owoce, świeże jarzyny, kwiaty, rośliny etc.),
5. polnemu i lasowemu gospodarstwu szkodzące rośliny (nie suszone).

Sposób zgłaszania.

§. 8.

Zgłaszać należy za pomocą formularzy, które lwowska krajowa komisya dla wystawy bezpłatnie wystawcom rozeszle.

Zgłoszenia zawierać powinne wszelkie daty, tyczące się przedmiotu na wystawę wysłać się mającego, a u przedmiotów, któreby do więcej aniżeli do jednej grupy należeć mogły, zarazem i oznaczenie grupy, do której należeć mają, wreszcie oznaczenie miejsca żądanego, tak co do położenia, jakoteż co do obszaru.

Orzeczenie co do dopuszczalności przedmiotów zgłoszonych na wystawę.

§. 9.

O ogłoszeniach orzeka lwowska komisya krajowa dla wystawy, mianowicie co do kwestyi, czy zgłoszone przedmioty mają być przypuszczone do wystawy, czyli też nie, w czasie od 1. lipca do 1. sierpnia 1872 r.

W razach wątpliwych mogą wystawcy porozumieć się z członkami komisyi; gdyby zachodziła potrzeba, komisya przed orzeczeniem zakwestyonowany przedmiot oglądnie

Odwołanie się przeciw orzeczeniu.

§. 10.

Przeciw orzeczeniu lwowskiej komisyi krajowej dla wystawy, wolno jest wystawcy odwołać się do jeneralnego dyrektora wystawy powszechnej we Wiedniu.

W każdym innym razie obowiązani są wystawcy, znosić się nie z jeneralnym dyrektorem, lecz bezpośrednio z lwowską komisyą dla wystawy.

Kwit wystawniczy.

§. 11.

Każdy wystawca otrzyma przed dniem 31. października od jeneralnego dyrektora potwierdzenie przyjęcia na wystawę (kwit wystawniczy), któreto potwierdzenie zawierać będzie liczbę porządkową zgłoszenia, miejsce dla zgłoszonego przedmiotu wyznaczone (np. w parku, w pałacu wystawy, w zabudowaniu dla maszyn przeznaczonem) jakoteż rozmiary obszaru ściany i podłogi, lub miejsca pozostawionego do dyspozycyi wystawcy.

Placowe.

§. 12.

Za sporządzenie dylowanych podłóg, dachu, za ozdobienie tegoż, za założenie ogródka, od wystawców na powszechnej wystawie świata w r. 1873. żadne opłaty pobierane nie będą.

Wszystkie tego rodzaju wydatki pokryte będą z funduszu wystawy, natomiast opłacać będą wystawcy placowe, które od metra kwadratowego obliczone będzie jak następuje:

a) w pałacu wystawy w miejscu zamkniętem:	
miejsce wzdłuż ściany .	6 złr.
na ścianie	3 „
za miejsce dla przedmiotów wolno stojących bez względu na wysokość tychże . . .	12 „
b) w podwórzu pałacu wystawy .	4 „
c) w zabudowaniu dla maszyn w miejscu krytem	
miejsce na ziemi . .	4 „
miejsce na ścianie . .	2 „
d) w parku:	
pod gołem niebem . .	1 „
w miejscu mającem być pokrytem kosztem wystawców	3 „

Meter kwadratowy powierzchni uprawnia tylko do 1 metra fasady.

Każdy wystawca uprawniony jest po nabyciu miejsca do ściany pałacu przytykającego,

korzystać z przytykającej powierzchni ściany do wysokości półtora metra od ziemi licząc.

Od ściany ponad powyższą wysokość pobieraną będzie od wystawców należytość podług wyż wymienionej taryfy.

Wystawcy przedmiotów należących do sztuk pięknych lub do „exposition des amateurs“ nie uiszczają placowego za użytkowanie powierzchni ziemi i ściany.

Obniżenie placowego.

§. 13.

Urządzający wystawy zbiorowe w dziedzinie drobnego przemysłu krajowego, mogą w szczególnych uwzględnienia godnych razach uzyskać od jeneralnego dyrektora wystawy powszechnej zniżenie ceny placowego.

Zniżenie opłaty kolejowej.

§. 14.

Należytość transportu koleją tam i napowrót, zniżoną jest na 0.8 centa w. a., a odnośne ustanowienia mogą wystawcy przejrzeć w komisyi krajowej dla wystawy.

Uznanie miejsca wystawy za skład wolny.

§. 15.

Miejsce wystawy uznane jest za skład wolny (entrepot réél), i dlatego mogą być wystawione wszystkie przedmioty austryackiego monopolu państwowego bez żadnej przeszkody.

Uwolnienie korespondencyi od opłaty pocztowej.

§. 16.

Korespondencya w sprawach dotyczących wystawy, wolną jest od opłaty pocztowej.

Na odnośnych atoli pismach musi być wypisane nazwisko z oznaczeniem charakteru nadawcy (jako wystawcy i t. d.) z dodatkiem: „na wezwanie urzędowe“

Ajencya.

§. 17.

Lwowska krajowa komisya wystawy urządzi we Wiedniu ajencyę, która działać będzie w interesie wystawców powiatu lwowskiego.

O chwili, w której wymieniona ajencya swą czynność rozpocznie, wystawcy później będą uwiadomieni.

Ajencya ta udzielać będzie wyjaśnień wystawcom z Galicyi w wypadkach wątpliwych i będzie w ogóle pośredniczyć w każdym względzie na korzyść wystawców.

Reklamacye.

§. 18.

Reklamacye i zażalenia należy wnosić do niej pisemnie, jeżeliby łatwem było do przewidzenia, że takowe w krótkiej drodze wniesione celu nie osiągną.

Opakowanie przedmiotów.

§. 19.

Wszystkie przedmioty wystawy winny być oznaką „***W. A. 1873 Wien***“ opatrzone i do jeneralnego dyrektora wystawy powszechnej w Wiedniu adresowane. Adres ten odpowiednio przymocowany ma oprócz wyż pomienionego oznaczenia następujące daty zawierać:

a) imię lub firmę wystawcy;
b) kraj i miejsce pobytu;
c) dział, do którego przedmioty należą;
d) liczbę porządkową zgłoszenia wedle kwitu wystawniczego;
e) ilość sztuk każdorazowej przesyłki. W razie gdy wystawca tylko jedno Collo posyła, należy takowe numerem 1 oznaczyć, jeżeli zaś wystawca równocześnie więcej pak wysyła, powinna być ilość onych na każdem Collo ułamkiem wyrażona, np. $6/1$, $6/2$, $6/3$ i t. d.

Liczba 6 oznacza, że przesyłka z 6 kawałków się składa, z których jeden jest Nr. pierwszy, drugi Nr. drugi i t. d.

Odbiorcy tym sposobem będą mogli przekonać się po nadejściu przesyłki, czy takowa jest kompletną. lub czy którego kawałka, a względnie którego numeru nie brakuje.

W razie zapakowania kilku mniejszych kawałków w jedną skrzynię, należy szczególnie na to uważać, ażeby tylko przedmioty do jednego działu należące w niej

się znajdowały, a *skrzynia* w sposób wyż pomieniony oznaczoną być powinna.

Skrzynie powinny być na wewnątrz, mianowicie na tylnej stronie wieka i na dnie tym samym znakiem zaopatrzone, ażeby tym sposobem według możności zapobiedz zamianom.

f) Miejsce wystawy, mianowicie pałac, park, zabudowanie dla maszyn i t. p.

W celu łatwiejszej manipulacyi z przedmiotami nadeszłemi, będzie barwa adresów dla okręgu lwowskiego ustanowiona przez jeneralnego dyrektora komisyi wystawy krajowej w swoim czasie oznajmioną.

Formularze adresów:

W. A. 1873. Wiedeń.

Do jeneralnego dyrektora wystawy powszechnej **w Wiedniu.**

Miejsce wystawy:

(np. pałac, park, zabudowanie dla maszyn)

imię lub firma wystawcy . . . .
kraj i miejsce pobytu . . . .
sekcya . . . .
liczba porządkowa . . . .
ułamek Colla $^6{}_1$, $^6/_2$, i t. d.

W celu skonstatowania tożsamości przesyłki i ułatwienia manipulacyi cłowej należy do każdego Colli przyłączyć dokładny spis pr edmiotów w niem zawartych.

Jeżeli wystawca kwit wystawniczy otrzyma, wolno mu przedmioty przeznaczone na wystawę natychmiast wysłać; takowe muszą jednak według przepisów regulaminu być opakowane.

Dostawa do kolei.

§. 20.

Przy dzisiejszych stosunkach komunikacyjnych Galicyi są w tej mierze dwa przypadki możliwe; — albo wystawca znajduje się w bezpośredniej blizkości kolei żelaznej i oddaje przeznaczoną na wystawę przesyłkę bezpośrednio na kolej, lub wystawca mieszka w oddaleniu od kolei i zmuszony jest z tego powodu transportować przesyłkę do najbliższej stacyi kolejowej.

Jeżeli się oddawca w pobliżu stacyi kolei żelaznej znajduje, natenczas będzie najwłaściwszem, gdy albo osobiście, albo za pośrednictwem pewnych ludzi nadanie przedmiotów na wystawę przeznaczonych na kolej uskuteczni.

Podczas przewozu na przestrzeni od miejsca zamieszkania aż do kolei, powinien presyłce ktoś towarzyszyć, aby takowa podczas transportu aż do magazynu frachtowego przypadkiem uszkodzoną nie została.

Jeżeli wystawca nie znajduje się w bezpośredniej blizkości kolei, to i w takim razie życzyć wypada, by przesyłce ktoś aż do stacyi towarzyszył i nad tem czuwał, aby takowa podczas transportu jakiej szkody nie poniosła.

Czas nadania.

§. 21.

Nadania przesyłek wystawowych na stacyi kolejowej musi być uskutecznione przez oddawcę podczas ustanowionego czasu ekspedycyjnego.

Należytości kolejowe.

§. 22.

Na przesyłkach przeznaczonych na wystawę nie mogą ciężyć żadne należytości jako to: należytości za dowóz, za wagę, składowe i inne, a najwłaściwszem będzie, jeżeli wystawca należytość przypadającą za przesłanie do Wiednia w stacyi nadawczej opłaci.

Listy frachtowe.

§. 23.

Listy frachtowe dotyczące przesyłek na wystawę nie mogą zawierać żadnych poprawek lub wycierań.

Do listów frachtowych należące cłowe lub inne dokumenta jak np. certefikaty broni, świadectwa zdrowia i t. p. muszą być do listu załączone i w tymże wyraźnie wymienione.

Jeden i ten sam list frachtowy może opiewać na kilka kawałków, jeżeli takowe pochodzą od jednego nadawcy.

Materyały palne.

§. 24.

Listy frachtowe opiewające na materyały palne i na inne tylko warunkowo do transportu dopuszczone przedmioty mają być czerwonym atramentem wypisane i mogą dotyczyć takich tylko przedmiotów, które według swej istoty z przedmiotami palnemi zarazem załadowane być mogą.

Marka stemplowa.

§. 25.

Listy frachtowe podlegają marce stemplowej na pięć centów.

Marka stemplowa musi być treścią listu frachtowego t. j. oznaczeniem odnoszącem się do pojedyńczych przedmiotów przepisaną.

Zważenie przesyłki.

§. 26.

Każda przesyłka musi być zważoną, a waga tejże w liście uwidocznioną.

Jeżeli wystawca w liście wagi nie wymieni, to wprawdzie przesyłka będzie zważoną, jednakowoż nadawca w takim razie będzie obowiązanym do zapłacenia należytości za wagę podług taryfy

Assekuracya wartości.

§ 27.

Większą wartość, którą przesyłka przedstawia i która przed ogólną assekuracyę (wynoszącą 30 zł. za cetnar frachtu) nie jest pokrytą, wymienić należy na wierzchniej stronnicy listu nadawczego w rubryce na to przeznaczonej wyraźnie w guldenach literami.

Na listach nadawczych, na których niema wymienionej nadwyżki wartości, dotyczącą rubrykę przekreślić należy

Przedmioty wykluczone od transportu.

§ 28.

Szczególnie uważać należy, które przedmioty od przewozu koleją zupełnie są wykluczone, a które tylko warunkowo przyjęte być mogą.

Przedmioty te wymienia wyraźnie kolejowy regulamin ruchu

Uiszczenie placowego.

§ 29.

Placowe pobierać będzie komisya wystawnicza krajowa od wystawców przy nadesłaniu przedmiotów a rachunki dotyczące będą prowadzone bezpośrednio z jeneralnym dyrektorem.

Rozpakowanie i ustawienie.

§ 30.

Rozpakowanie i ustawienie przedmiotów wystawy odbędzie się we Wiedniu na koszt i ryzyko wystawców, którzy przy tem nie potrzebują być obecnymi.

Podanie nazwiska wystawcy.

§. 31

Przesłane przedmioty wystawione być mają na imię i nazwisko producenta. Za zezwoleniem jednakże wystawcy może być dodane nazwisko przemysłowca, u którego wyż wymienione przedmioty na składzie się znajdują.

Podanie innych nazwisk.

§. 32.

Wolno nakoniec wystawcom oprócz swej firmy lub nazwiska, wymienić także nazwiska tych osób, które około wystawionego przedmiotu znakomite położyły zasługi, czy to jako wynalazcy i rysownicy modelów, czy też z powodu, iż do utworzenia przedmiotu swą nadzwyczajną zręcznością znacznie się przyczyniły.

Podanie ceny przedmiotu.

§. 33.

Również mogą wystawcy umieścić na przedmiocie wystawy cenę kupna i miejsce sprzedaży tegoż

Podanie innych dat.

§ 34.

Nakoniec wolno wystawcy inne ogłoszenia dotyczące wystawionego przedmiotu a pożądane

dla publiczności jako to: historję i rozmiary zakładu, wzrost tegoż, rozmiary rocznej produkcyi i t. p. tylko w katalogu zawarte dane drukiem ogłosić, dołączyć do przedmiotu wystawionego i rozdawać zwiedzającym wystawę.

Sądy wystawy (Jury).

§. 35.

Nie jest koniecznem, aby przedmioty wystawy podlegały orzeczeniu do tego wyznaczonej komisyi (Jury).

Przedmioty mające być wyjęte z pod sądu tej Jury powinny być zaopatrzone napisem: „Hors concurs.“

Środki ku ochronie przedmiotów od nieuprawnionego naśladownictwa.

§. 36.

W czasie trwania wystawy zostają przedmioty znajdujące się na wystawie od chwili wejścia tychże na plac wystawy aż do chwili ich uprzątnięcia pod opieką i obroną praw austryacko węgierskich dla obrony własności wydanych a mianowicie patentu dla wynalazków, prawa dla obrony znaków i wzorów.

Reprodukcye za pomocą rysunków, fotografi i t. d. przedmiotów wystawy dozwolone są tylko za zgodą wystawcy i za zezwoleniem jeneralnego dyrektora

Karty wolnego wstępu.

§. 37.

Jako szczególne ułatwienie dla wszystkich wystawców udzieloną tymże będzie karta uprawniająca do bezpłatnego wstępu na miejsce wystawy. Również wydawane będą karty wolnego wstępu także i ajentom wystawców.

Ajent ustanowiony przez kilku wystawców może tylko jednę kartę wolnego wstępu otrzymać.

Ograniczenia co do dopuszczalności przedmiotów na wystawę.

§. 38.

Pod względem dopuszczalności niektórych przedmiotów na wystawę istnieją następujące ograniczenia.

Przedmioty eksplodujące i łatwo zapalne są całkiem wykluczone.

Alkohole, oleje, materjały gryzące i te, któreby mogły inne wystawione przedmioty uszkodzić, albo dla publiczności stać się niemiłemi, przyjmuje się tylko w stosownych do tego celu naczyniach i w niewielkich ilościach; wystawcy zaś takowych przedmiotów winni są stosować się do wszelkich przez jeneralnego dyrektora dla bezpieczeństwa wydanych rozporządzeń

Kapsle, preparaty służące do ogni sztucznych, zapałki i inne tym podobne przedmioty mogą tylko jako imitacye bez dodatku zapalnych pierwiastków być wystawiane.

Uprzątnięcie przedmiotów wystawy.

§. 39.

Natychmiast po zamknięciu wystawy mają wystawcy zarządzić bezzwłoczne spakowanie i uprzątnięcie przedmiotów jakoteż przyrządów i przyborów do wystawy służących. Prace te muszą być ukończone przed dniem 31. grudnia 1873.

Przedmioty i przybory do wystawy, któreby do tego czasu uprzątnięte nie były, będą w razie, jeżeliby w ogóle przedstawiały jaką wartość, na koszta i ryzyko wystawcy w magazynie złożone

Przedmioty znajdujące się dnia 30. czerwca 1874. nie odebrane na składzie będą publicznie sprzedane, a czysty dochód z tej sprzedaży obrócony będzie na powiększenie składek dla poparcia drobnego przemysłu i na korzyść instytutu przeznaczonego dla stanu robotniczego.

Z drukarni E. [illegible] we Lwowie.